

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΠΣΕ)

Προς τα σωματεία - μέλη της ΠΣΕ και φορείς Ηπείρου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εντονα διαμαρτύρεται η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, εκφράζοντας την αγανάκτηση και την οργή των εκατοντάδων χιλιάδων Απόδημων Ηπειρωτών για την κατάφορη αδικία εις βάρος τους και τον εμπαιγμό που υφίσταται για άλλη μια φορά από την Πολιτεία. Συγκεκριμένα αναφερόμαστε στο οικόπεδο το οποίο παραχωρήθηκε πέρσι στην ΠΣΕ για την ανέγερση της "ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ" με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών - τότε κ. Αλέξανδρου Παπαδόπουλου, Γεωργίας κ. Στέφανου Τζουμάκα και Εθνικής Οικονομίας κ. Γιάννου Παπαντωνίου. Στο οικόπεδο αυτό θα ανεγερθεί "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ" το οποίο προορίζεται να αποτελέσει κιβωτό διάσωσης της πλούσιας πολιτισμικής μας παρακαταθήκης αλλά και φάρο πνευματικής ακτινοβολίας σε εθνικό και ευρύτερα επίπεδο.

Μετά από χρονοβόρες και γραφειοκρατικές διάτυπώσεις και διαδικασίες, το ζήτημα κατέληξε προς κατοχύρωση και τυπικά του οικοπέδου στην ΠΣΕ και επιτέλους οι Ηπειρώτες ένοιωσαν να δικαιώνεται έστω και στο ελάχιστο ένα δίκαιο αίτημα εξήντα χρόνων.

Σήμερα όμως μετά από ένα χρόνο από την απόφαση αυτή, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου επανέρχεται στο ζήτημα αυτό, το οποίο ουσιαστικά και τυπικά εθεωρείτο λήξαν και θέτει επί πλέον όρους και αξιώσεις, πέρα και έξω από την απόφαση προς τους οποίους κατ' ουδέναν τρόπο είναι δυνατόν να ανταποκριθεί ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο όπως η ΠΣΕ.

Το απαράδεκτο ποσό των 50.000.000 δραχμών το οποίο ζητείται για την πράξη του οικοπέδου, αλλά και οι προϋποθέσεις αποπεράτωσης του κτιρίου εντός πενταετίας (τη στιγμή που σήμερα δεν υπάρχουν ούτε οι όροι δόμησης) χωρίς μάλιστα δυνατότητα εκμετάλλευσής του ούτε για αυτοσυντήρηση, καθιστούν στην πράξη αυτή την προσφορά δώρο άδωρο και μάλιστα υπό την πιθανότητα της ανάκλησης της απόφασης.

Ας σημειωθεί ότι, απ' όσο είναι γνωστό, είναι η πρώτη φορά που η Κ.Ε.Δ. παρεμβαίνει θέτοντας στυγνούς και αποικιοκρατικούς όρους.

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ και όλοι οι Απόδημοι Ηπειρώτες δικαίως έχουν εξοργιστεί από αυτήν την απαράδεκτη προκλητική και ιταμή από την Πολιτεία μεταχείριση, η οποία αν συνεχιστεί θα έχουμε κάθε δικαίωμα να πιστεύουμε πως η τότε απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Εθνικής Οικονομίας που έτυχε πανηγυρικής αποδοχής, δεν υπήρξε παρά ένα πυροτέχνημα εντυπώσεων, χωρίς ουσιαστική ανταπόκριση.

Από τον Αθανάσιο Ντάσκα

Στο κέντρο της Αθήνας και στη μεγάλη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών κατάμεστη από Θεοδωριανίτες και φίλους των (περί τα 200 άτομα) έγινε στις 29 Νοεμβρίου 1997 μία από τις καλύτερες και πιο επιτυχημένες πατριωτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αδελφότητας.

Το κεντρικό θέμα της εκδήλωσης ήταν το ιστορικό της εξαγοράς της Κωσπηλάτας που συμπληρώθηκε με βραβεύσεις αφενός μεν εκλεκτού καλλιτέχνη, φίλου του Συλλόγου και του χωριού μας, αφετέρου δε νεαρής συμπατριώτισσάς μας που διακρίθηκε στις πρόσφατες εξετάσεις για την εισαγωγή στα Ανώτερα και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας.

Η εκδήλωση, το πρόγραμμα της οποίας παρουσίασε η συμπατριώτισσά μας δημοσιογράφος Βάντα Κουτσούκστα, εξελίχθηκε ομαλά και με σωστή πλοκή και ιεράρχηση μέσα σε φιλικό, πατριωτικό και πολιτισμένο περιβάλλον και με θερμές επαινετικές εκδηλώσεις του ακροατηρίου και συγκεκριμένα:

Στην αρχή της εκδήλωσης χαιρέτησαν τη συγκέντρωση:

- Η πρόεδρος της Αδελφότητας,

δικηγόρος Μαρία Νάκη, τονίζοντας συνοπτικά τους σκοπούς τέτοιων εκδηλώσεων του Συλλόγου μας.

- Ο πρόεδρος της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας Τσουερκίωτης (Βουργαρέλι) καθηγητής της Ιατρικής και Δ/ντης της Χειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου Νίκαιας Πειραιώς Κώστας Αλεξίου, ένθερμος θαυμαστής του χωριού και του βουνού μας και στενός φίλος πολλών συγχωριανών μας.

- Ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού του χωριού μας Γιάννης Χάιδος που μαζί με τον πρόεδρο της Κοινότητας Γιώργο Λάππα ήρθαν στην Αθήνα για την υπόψη εκδήλωση και για συνεργασία με τον Σύλλογο σε θέματα που απασχολούν την περιοχή καταγωγής μας.

Το κύριο πρόγραμμα της εκδήλωσης άρχισε με την προβολή έγχρωμων διαφανειών επιλεγμένων τοπίων (Κωσπηλάτα, γενικές απόψεις των Τζουμέρκων και του χωριού μας), χαρακτηριστικών τοπικών αξιοθέατων (καταρράκτης Άσπρη Γκούρα, πέτρινο γιοφύρι, παραδοσιακός υδρόμυλος) καθώς και σκηνών απ' την ποιμενική και αγροτική ζωή των συγχωριανών μας, διανθιζόμενη με κατάλληλα επί μέρους σχόλια απ' τον αντιπρόεδρο της Αδελφότητας εκπαιδευτικό Βασί-

λειο Μακρυθανάση.

Στη συνέχεια ο νεαρός δικηγόρος Γιώργος Χ. Σταμάτης ανέλυσε το αγροτικό ζήτημα της χώρας και ιδιαίτερα της περιοχής της Άρτας, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί κατά τα πρώτα χρόνια της απελευθέρωσης απ' τη μακροχρόνια Οθωμανική κυριαρχία.

Η ανάπτυξη του θέματος απ' τον κ. Σταμάτη, αν και σύντομη, λόγω χρόνου, ήταν πλήρης και σωστά τεκμηριωμένη με σχετικά στοιχεία απ' τα νομικά και κοινοβουλευτικά αρχεία της εποχής.

Ακολούθησε βράβευση απ' την Αδελφότητα του γνωστού στο πανελλήνιο καλλιτέχνη και εκπαιδευτικού Στυλιανού Μπέλλου για τη συμβολή του στην καλλιέργεια της λαϊκής μας παράδοσης και ιδιαίτερα του δημοτικού τραγουδιού και ειδικότερα για τη συμπαράστασή του, σε αντίστοιχες εκδηλώσεις των συλλογικών οργάνων του χωριού μας καθώς και της ήδη φοιτήτριας Σοφίας Ταμπούρη που έχει εισαχθεί πρόσφατα πρώτη επιτυχούσα στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στο σημείο αυτό ο κ. Μπέλλος ευχαρίστησε για τη βράβευση και συγκινημένος απ' την πατριωτική ατμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί

στην αίθουσα τραγούδησε με τον δικό του χαρακτηριστικό τρόπο μερικά ειδικά για την περίπτωση τραγούδια, αναφερόμενα στους ορεινούς μας κτηνοτρόφους και εμπνευσμένα απ' την αντίστοιχη ζωή του βουνού και της στάνης.

Μετά τη σχετικά εύθυμη αυτή νότα η συμπατριώτισσά μας δημοσιογράφος Σοφία Νάκη-Κασελούρη ανέπτυξε το δεύτερο μέρος του κυρίως θέματος της εκδήλωσης δηλαδή τους συγκεκριμένους λαϊκούς και δικαστικούς αγώνες των προγόνων μας για να περιέλθει τελικά το λειβάδι της Κωσπηλάτας στην ιδιοκτησία των συγχωριανών μας που δίκαια έχουν χαρακτηριστεί ως το πρώτο Κιλελέρ. Και ενώ η ανάπτυξη του πρώτου μέρους απ' τον κ. Σταμάτη ήταν περισσότερο νομική και επιστημονική η δεύτερη ομιλήτρια χρησιμοποίησε λυρικούς και συναισθηματικούς τόνους που χρωματίστηκαν μάλιστα ιδιαίτερα με την πετυχημένη παρεμβολή χαρακτηριστικών στίχων της παράδοσης της παράδοσης σχετικών με τα γεγονότα της εποχής απ' τη φίλη του Συλλόγου και του χωριού μας ποιήτρια Άννα Μπουρατζή-Θώδα.

Ακολούθησαν παραδοσιακοί χοροί απ' το παιδικό χορευτικό του Ελληνικού Κέντρου Λαογραφικών

Μελετών Αιγάλεω υπό τη διεύθυνση του κ. Θεόδωρου Πετροπούλου και η όμορφη αυτή πατριωτική και πολιτιστική εκδήλωση έκλεισε με δημοτικά τραγούδια απ' το συμπατριώτη μας Αθαμανιώτη κ. Χρήστο Φωτίου με αποκορύφωμα τον τοπικό μας ύμνο "Απάν' στην Κωσπηλάτα..." που τραγουδήθηκε πανηγυρικά με τη συμμετοχή των συγκεντρωμένων αλλά και χορεύτηκε απ' τους θερμάσιμους.

Σημειώνουμε ακόμα ότι στην εκδήλωση παρουσιάστηκε και το ωραίο ημερολόγιο, που έχει εκδώσει η Αδελφότητα για τον καινούργιο χρόνο 1998, άλλη αξιόπαινη προσπάθεια του πατριωτικού μας Συλλόγου, που φέτος είναι αφιερωμένο ειδικά στους κτηνοτρόφους των Τζουμέρκων με έμφαση στα Θεοδωριανά ως το περισσότερο αντιπροσωπευτικό ορεινό χωριό της περιοχής και το οποίο θα ήταν ευκαίριο, να μη λείπει από κανένα Θεοδωριανίτικο σπίτι ή σχετικό χώρο εργασίας.

Γενική η εκδήλωση φρονούμε ότι ήταν πλήρως επιτυχημένη και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στο Διοικητικό Συμβούλιο καθώς και ευχές για παράπέρα ανάλογες προσπάθειες.

Πρόσκληση σε ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας και κοπή πίτας στις 18-3-1998 ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ

Το Δ.Σ. της Α.Θ.Α. προσκαλεί όλα τα μέλη της στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας, την 18η Μαρτίου 1998, ημέρα Τετάρτη και ώρα 5.30 το απόγευμα στην μεγάλη αίθουσα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, Κλεισθένους 15, 7ος όροφος.

Στη Συνέλευση θα γίνει ο απολογισμός της θητείας του Δ.Σ. για τον πρώτο χρόνο και θα ακολουθήσει συζήτηση για διάφορα θέματα.

Στην συνέχεια θα κοπεί η βασιλόπιτα του νέου χρόνου και στο τέλος θα προσφερθούν διάφορα άλλα εδέσματα, προσφορά του Δ.Σ. προς τους συγχωριανούς και φίλους μας με τη συνοδεία μουσικής, χορού και τραγουδιών.

Προσκαλούμε όλους τους συγχωριανούς και τους φίλους μας να έλθουν την Τετάρτη 18 Μαρτίου το απόγευμα, στη μεγάλη αίθουσα της Πανηπειρωτικής (Κλεισθένους 15, 7ος όροφος).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ

Μέχρι και εφέτος το Δ.Σ. της Αδελφότητας βράβευε κάθε χρόνο μεταξύ των επιτυχόντων συμπατριωτών μας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα το αγόρι ή το κορίτσι που συγκέντρωνε τη μεγαλύτερη βαθμολογία.

Με πρόσφατη όμως απόφαση, το Δ.Σ. αποφάσισε να βραβεύει από το ερχόμενο Ακαδημαϊκό έτος 1998-1999 όλους τους συμπατριώτες μας που εισάγονται στα Ανώτατα και Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Χώρας (Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι.).

Το Δ.Σ. επιδιώκει με την απόφαση αυτή να γνωριστούν μεταξύ τους τα παιδιά μας και οι οικογένειές τους, να αγαπήσουν την Αδελφότητά μας και να συμμετάσχουν ενεργά στις εκδηλώσεις της, ώστε να υπάρξει ανανέωση και συνέχεια.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Δημήτρης ΚΑΤΣΙΜΠΡΑΣ και η σύζυγός του Έφη απέκτησαν το τρίτο τους παιδί (κορίτσι).

Να τους ζήσει!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Κων/νος ΛΙΟΝΤΟΣ και η σύζυγός του Χριστίνα κόρη του Δημητρίου και Ανδριάνας ΤΖΙΝΕΡΗ-ΤΑΤΣΗ Βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Στέφανο.

Ο Δημήτρης ΚΑΤΣΙΜΠΡΑΣ και η σύζυγός του Έφη κόρη του Δημητρίου και Ανδριάνας ΤΖΙΝΕΡΗ-ΤΑΤΣΗ Βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ευσάθιο.

Να τους ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ - ΕΥΧΕΣ

Δυο νέοι και χαριτωμένοι άνθρωποι ένωσαν τη ζωή τους με αμοiba υπόσχεση γάμου. Στις 25-12-97 ανάμεσα σε συγγενείς ο κ. Χρήστος ΛΕΦΟΓΛΟΥ από την Κομοτηνή και η δίδα Μαρία Σωτήρη ΠΑΤΡΑ κόρη της Ευγενίας (Νούλας) Κων/νου Βλαχογιώργη, άλλαξαν τα δακτυλίδια του αρραβώνα με τις ευλογίες του ιερέως Κων/νου ΒΛΑΧΟΠΩΡΓΟΥ.

Ο αρραβώνας κατά το έθιμο έγινε στο σπίτι της νύφης στην Αθήνα.

Τους ευχόμαστε μ' όλη μας την καρδιά νάναι καλορίζικοι και ευτυχισμένοι.

Οικογένεια
Σταύρου Σκουτέλα

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 11 Νοεμβρίου 1997 πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στο Νεκροταφείο Αργυρουπόλεως σε ηλικία 95 ετών η Μαριγώ Στεφάνου ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΥ μητέρα του Στέλιου.

Πέθανε στην Αθήνα στις 2/2/1998 και ετάφη στο Γ' Νεκροταφείο σε ηλικία 92 ετών ο ΝΑΚΗΣ Ευάγγελος.

Θερμά συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας ευχαριστεί θερμά και διά του τύπου τον χρηματικό αμοδότη της Αδελφότητας δικηγόρο Χρήστο Βασ. ΣΤΑΜΑΤΗ για τη γενναιοδωρή προσφορά του ποσού των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών για την οργάνωση της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στις 29/11/97 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, αφιερωμένη στην εξέγερση των βοσκών της Κωστήλαδας και το αγροτικό ζήτημα των Τζουμερκων.

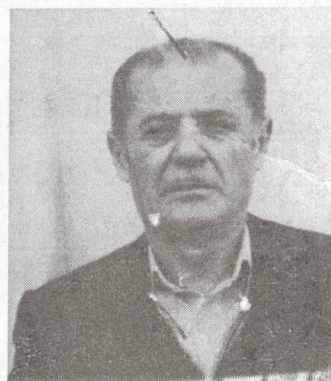
ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ: Τους παρακάτω μαθητές και νυν φοιτητές συγχαίρουμε για την επιτυχία τους στα ΑΕΙ και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και πάντα επιτυχίες στη ζωή τους.

- ΛΙΟΥΚΑ Ιωάννα του Σπύρου, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- ΜΑΝΤΕΛΛΟΥ Νικολέτα του Χρήστου και της Ελευθερίας, Νομική Σχολή Θεσ/κης.
- ΚΟΡΜΗΛΙΑ Αθηνά του Αμιλίου και της Χριστίνας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσ/κης Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών.

Στους ευτυχείς γονείς τους ευχόμαστε να αξιωθούν να τα δουν όπως επιθυμούν.

Στην αγαπημένη μας Δήμητρα ΚΟΛΟΒΙΣΤΕΑ κόρη του Χρήστου και της Φωτεινής ΚΟΛΟΒΙΣΤΕΑ-ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ για την επιτυχία της στην Τράπεζα Εργασίας θερμά συγχαίρουμε και της ευχόμαστε ολόψυχα να πραγματοποιηθούν όλα της τα όνειρα για την ευτυχία της και τη χαρά των γονέων της.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΞΕΧΝΟΥΜΕ

ΤΛΟΥΠΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
1922-1997

λικό πόλεμο στις απρόσιτες κορυφές της Πίνδου. Πέρασε δύσκολα κατοχικά χρόνια με στερήσεις, πείνα και ταλαιπωρίες. Νοστήλησε τα πάτρια εδάφη, βαρέθηκε την ξενιτιά και το 1952 γύρισε και εγκαταστάθηκε στον Καναρά της Άρτας κοντά στην Ξαδέλφη του Αθηνά, η οποία διατηρούσε τότε ένα μικρό μαγαζάκι (ένα υπο-

τυπώδες καφενείο) στο πρώτο πέτρινο κτίσμα στον οικισμό τα Θεωδωριανίτικα. Ο Βασίλης έδωσε νέα πνοή στο μικρό καφενεδάκι, το επισκεύασε, το διαμόρφωσε και τοποθέτησε τον πρώτο "μπιζαχτά". Εκεί έμειν - έφηβοι τότε - πηγαίναμε και πίναμε τον καφέ μας και τα ούζακια μας, όταν και όποτε η τσέπη μας το επέτρεπε.

Παντρεύτηκε το 1958 τη φερώνυμο Κατίνα, το γένος Βασιλείου Τάτση και απέκτησαν δυο αγόρια -δυο πραγματικούς λεβέντες- τον Σπύρο και τον Γιάννη, στα οποία φρόντισαν και έδωσαν καλή διαπαιδαγώγηση ώστε να είναι χρήσιμοι στην κοινωνία. Με την εργασιακή, την τιμιότητα, την προσήλωση στο επάγγελμα αυτό, αλλά και με την αμεριστη βοήθεια της συζύγου του Κατίνας, οι δουλειές του μεγάλωσαν και μέσα σε μικρό σχεδόν χρονικό διάστημα έκτισαν νέα διώροφη οικοδομή και στο ισόγειο εγκατέστησαν το καινούργιο του κατάστημα (καφενείο - οπωροπωλείο - παντοπωλείο - μεζεδοπωλείο) το οποίο δεν άργησε να γίνει το

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δημήτριος του Βασιλείου προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών στη μνήμη του εξαδέλφου του ΝΑΚΗ Ευαγγέλου, αντί στεφάνου.

Η ΝΑΚΗ Λίτσα προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών στη μνήμη του ΝΑΚΗ Ευαγγέλου, αντί στεφάνου.

Ο Ιωάννης ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών στη μνήμη του αγαπημένου παππού ΝΑΚΗ Ευαγγέλου.

Ο ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Γεώργιος του Δημητρίου προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών στη μνήμη του αγαπημένου του αδελφού Χρήστου και της αγαπημένης του μητέρας Άννας.

Η Αικατερίνη χίρα Βασιλείου ΤΛΟΥΠΑ προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου Βασιλείου.

Ο ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Κων/νος προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών στη μνήμη του γιου του Αθανασίου.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Ο καθηγητής μας και Επιτ. Γενικός Επιθεωρητής Μ.Ε. Φυσικής Αγωγής Θεόδωρος Σπ. Μποτσώλης, προσέφερε για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς της Αδελφότητας, το ποσό των είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) στη μνήμη της πολυαγαπημένης και λατρευτής του αδελφής ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ (ΝΙΝΑΣ) ΣΠ. ΜΠΟΤΣΩΛΗ, που μεταφέρθηκε από την Αθήνα και κηδεύτηκε την 22-12-1997 στον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου Άρτας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους, όσοι με οποιονδήποτε τρόπο συμπαροστάθηκαν στο βαρύτατο πένθος μας για την απώλεια της πολυαγαπημένης και λατρευτής μας αδελφής ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ (ΝΙΝΑΣ) ΣΠ. ΜΠΟΤΣΩΛΗ.

Οι οικογένειες: Θεοδώρου, Βασιλείου και Ελευθερίου.

"ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ"

"ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ"

ΝΕΟ ΔΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ

Μετά τις αρχαιρεσίες που έγιναν την 30/11/1997 το νέο Δ.Σ. είναι:

Πρόεδρος: Γκορόγιας Δημήτρης
Μετασουργός
Αντιπρόεδρος: Καμπής Κώστας
Κεντρικό

Γεν. Γραμματέας: Παγώνης Δημήτρης Θεοδώ-
ριαν

Ταμίας: Κουτσούκης Νίκος Θεοδώριαν
Αν/της Γεν. Γραμ.: Αλιμάρα Καίτη
Κάτω Αθαμάνιο

Μέλη: Γκατζόγιας Χρήστος Δαφνωτή
Κοντός Αντώνης Δίστρατο
Κουτσούπου Παρασκευή Κυψέλη
Κωστή Ελένη Πετροβούνι
Λαναράς Χρήστος Πλατανούσα
Μπούρης Παύλος Λεπιανά

Τα Θεωδωριανία εκπροσωπούνται επάξια στο νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας από δύο μέλη:

Τον Γεν. Γραμματέα Δημήτρη Παγώνη και τον ταμία Νίκο Κουτσούκη. Συγχαίρουμε τους παραπάνω συγχωριανούς μας, καθώς και όλα τα μέλη του νέου Δ.Σ. και τους ευχόμαστε υγεία και δύναμη στα νέα τους καθήκοντα, για την καλύτερη όσο το δυνατόν ανάπτυξη και προώθηση των πολλαπλών προβλημάτων της περιοχής των Τζουμερκων.

Κοπή πίτας

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών οργάνωσε την Κυριακή 1η Φεβρουαρίου 1998 μεσημεριανό ξεφάντωμα, στο κέντρο "ΑΓΡΙΜΙΑ", στο κέντρο της Αθήνας, όπου έγινε και η κοπή της πίτας του 1998, με πλούσιο μουσικό πρόγραμμα, από δημοτική και λαϊκή μουσική, και με παρουσίαση πολλών χορευτικών συγκροτημάτων. Πολλοί Τζουμερκιώτες παραβρέθηκαν

και διασκέδασαν χορεύοντας μέχρι αργά. Η Ομοσπονδία χρειάζεται αυτή την ανταπόκριση από τα μέλη της και τη συμπαράσταση των Αδελφοτήτων και των Συλλόγων της Αθήνας, για να έχει τη δυνατότητα, σαν μεγάλη και δυνατή Ομοσπονδία, να φροντίζει για την πρόοδο και την ανάπτυξη των πανέμορφων χωριών των Τζουμερκων.

ΓΑΜΟΙ

Σήμερα άσπρος ουρανός
σήμερα άσπρη μέρα
σήμερα στεφανώνεται
στην περιστέρα.

Το δίστιχο, σε όλο του το μεγαλείο στο γάμο δυο χαριτωμένων νέων.

Σάββατο 31 Ιανουαρίου 1997 στον Ιερό Ναό Αγίας Ζώνης Κυψέλης ετέλεσαν τους γάμους τους ο Βασίλης Παπαντζίκος γιος του Αγαθόκλη και της Ιουλίας, με τη Σοφία κόρη του Βαγγέλη Βελήσσορα και της Αθανασίας κόρη της Σοφίας Γρηγ. Σκουτέλα.

Από νωρίς πλήθος κόσμου, συγγενείς και φίλοι είχαν πάει στην εκκλησία της Αγίας Ζώνης και υποδέχθηκαν τόσο το όμορφο παλικάρι όσο και την υπέροχη νύφη μέσα στο κατάλευκο πανέμορφο νυφικό της.

Οι εκλεκτοί καλεσμένοι ένωσαν τις ευχές τους μαζί με τις ευχές του ιερέα για ευτυχία, χαρά και αγάπη.

Μετά το τέλος του μυστηρίου ο ιερέας απήχυνε συμβουλές και παραινέσεις στους νεόνυμφους και τους ευχήθηκε να είναι πάντα αγαπημένοι. Ευχές και στους γονείς να τα καμα-

ρώνουν. Στη συνέχεια οι πλησιέστεροι συγγενείς από τους καλεσμένους κατευθύνθηκαν στο ωραίο Κέντρο του Παππά στη Φιλοθέη όπου τους περίμεναν τα ωραία εδέσματα.

Το ζεύγος πήγε στην οδό Μαυρογένους 10-12 όπου διαμένει η αιωνόβια (104) χρόνων συνονόματη γιαγιά της νύφης, που στην παρουσία τους έκλαψε από χαρά. Εικόνες απερίγραπτης χαράς με εναγκαλισμούς, φιλική και ευχέ να πάρουν τα χρόνια της. Επέστρεψαν στο κέντρο που τους υποδέχθηκαν με χειροκροτήματα. Το κέφι φούντωσε γρήγορα με συνέπεια να αρχίσουν τα τραγούδια οι χαρές. Οι νεόνυμφοι χόρεψαν με όλους τους καλεσμένους πολλές φορές. Και όλοι μαζί, νεόνυμφοι και συγγενείς, κουμπάροι, φίλοι, γονείς σε μία ιεροτελεστία χαράς και συγκίνησης, εύχονταν στους νεόνυμφους να ζήσουν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

Στην κουμπάρα, γλυκιά μας ιατρό κ. Ράνια συζύγου του ιατρού κ. Λάμπρου Παπαντζίκου ευχόμαστε να είναι πάντα καλά και τέτοιες χαρές πάντα να έχουν. στους δε γονείς της νύφης Αθανασία και Βαγγέλη, του γαμπρού Αγαθόκλη και Ιουλία να τους ζήσουν και γρήγορα να α-
ξιώσουν και στα άλλα τους παιδιά.

Ο θείος σας
Σταύρος Σκουτέλας

ΤΟΥΣ ΕΝΩΣΕ Ο ΓΑΜΟΣ

Η Χριστίνα Κωστούλα, κόρη του Γιάννη και της Βάγιας, όμορφο και γεμάτο ζωή κορίτσι από το χωριό μας, γνώρισε στην κοσμοπολίτικη Αθήνα, όπου εργάζεται, τον καλό της καρδιάς της, Γιάννη Κωστακό, καλό παλικάρι από τη Φιλιππιάδα, που κι αυτός εργάζεται στην Αθήνα. Ο δεσμός τους υπήρξε τρυφερός και υγιής και κατέληξε σ' έναν λαμπρό γάμο που έγινε στις 3-1-1998 στον Ι. Ναό Αγίου Θεοδώρου, Αγίων Αναργύρων Άρτας. Στα νύπαντρα παιδιά ευχόμαστε υγεία, ευτυχία και μακροζωία και στους καλούς γονείς τους, που τόσο αγωνίστηκαν να τα μεγαλώσουν και να τα σπουδάσουν, να ζήσουν και να τα χαίρονται.

Βασ. Μακρυθανάσης

Το Σάββατο 14 Φεβρουαρίου 1998 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Ν. Κηφισιάς, έγιναν οι γάμοι του Πέτρου Δημητρίου ΚΑΛΦΗΝ και της Δώρας Ευαγγέλου Κυριακοπούλου κόρη της Ελένης Κορμεντζά.

Το Σάββατο 3 Ιανουαρίου 1998 ο Πέτρος Αποστόλου ΒΑΛΙΟΥΛΗΣ και η Μαριέττα Κων/νου ΣΚΟΥΤΕΛΑ ετέλεσαν τους γάμους τους εν μέσω συγγενών και φίλων.

Ευχόμαστε ολόψυχα στα νύπαντρα ζευγάρια κάθε ευτυχία.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΠΑΠΠΑΣ Νικόλαος Γ., Αθήνα	5.000
ΧΑΡΙΛΟΓΗΣ Γεώργιος, Αθήνα	10.000
ΦΡΥΓΑΝΑ Ολγα, Αθήνα	10.000
ΑΛΕΞΙΟΥ Νίτσα, Αθήνα	10.000
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Σταύρος Α., Αθήνα	15.000
ΜΑΝΤΕΛΟΥ Σοφία Δ., Αθήνα	15.000
ΧΑΪΔΟΥ Κων/να (Νάντια), Αθήνα	10.000
ΧΑΪΔΟΣ Κων/νος-Τούλα, Αθήνα	10.000
ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ Βασίλειος, Άρτα	10.000
ΓΩΤΗ Αικατερίνη, Βόλος	10.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ιωάννης Γ., Φάρσαλα	10.000
ΛΑΠΠΑΣ Δημήτριος Γ., Αθήνα	10.000
ΓΚΑΜΙΛΗ-ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ Δέσποινα, Αθήνα	10.000
ΣΑΜΕΝΤΖΑΣ Ευάγγελος, Κεφαλλονιά	8.000
ΛΙΟΥΚΑΣ Ιωάννης Β., Αθήνα	5.000
ΠΡΑΠΠΑ-ΣΙΩΚΗ Βασιλική, Αθήνα	5.000
ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Λάμπρος, Άρτα	5.000
ΚΟΛΟΒΟΥ-ΗΡΑΝΤΟΣ Αγαθή, Λάρισα	5.000
ΤΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Λάμπρος Δ., Αυλώνα	5.000
ΜΑΝΤΕΛΟΣ Δημήτριος, Αθήνα	5.000
ΛΙΟΥΚΑ-ΑΔΑΜ Ντίνα, Αθήνα	5.000
ΜΗΤΣΟΥ Βασιλική, Αθήνα	5.000
ΓΟΝΤΙΚΑ Νίκη	5.000
ΠΕΛΑΝΤΑΚΗΣ Στέλιος	5.000
ΚΟΛΟΒΟΣ Χρήστος, Αγναντα	3.000
ΣΕΡΔΕΝΕΣ Κων/νος Θ., Άρτα	5.000
ΣΚΟΥΤΕΛΑ-ΛΥΤΡΑ Σπυριδούλα, Άρτα	5.000
ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ Κων/νος, Ηγουμενίτσα	5.000
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος, Άρτα	3.000
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γρηγόριος Κ., Αθήνα	2.000
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Αθανάσιος, Αθήνα	3.000
ΝΑΣΙΟΥΛΑΣ Χρήστος Δ., Αθήνα	3.000
ΠΑΧΗ Αθανασία, Αθήνα	3.000
ΚΟΥΤΣΙΟΥΚΗΣ Σταύρος, Αθήνα	5.000
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ Λάμπρος, Ιωάννινα	10.000
ΣΑΠΡΥΝΑΚΗΣ Παναγιώτης, Χανιά	5.000
ΠΑΠΠΑΣ Δημήτριος, Άρτα	2.500
ΠΛΑΚΙΑ-ΜΑΥΡΑΚΗ Γεωργία, Αθήνα	3.000
ΣΚΟΝΔΡΑΣ Απόστολος, Στυλίδα	5.000
ΠΑΠΑΤΑΤΣΗΣ Γεώργιος, Αθήνα	2.500
ΣΔΟΥΚΟΥ-ΔΙΑΜΑΝΤΗ Καίτη, Ιωάννινα	5.000
ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ Κων/νος, Πάρος	5.000
ΚΟΝΤΑΡΑΚΗ-ΓΚΟΡΟΓΙΑ Πολυξένη, Κεφαλλονιά	5.000
ΜΗΤΣΟΥ-ΜΠΟΚΟΓΙΑΝΝΗ Θεοδώρα, Αθήνα	5.000
ΤΖΙΝΕΡΗΣ Δημήτριος, Άρτα	5.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Γεώργιος, Φάρσαλα	2.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος Ιωάννου, Φάρσαλα	5.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Χρήστος Ιωάννου, Φάρσαλα	5.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ηλίας Ιωάννου, Φάρσαλα	3.000
ΝΤΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Χρήστος Δημ., Φάρσαλα	5.000
ΛΑΠΠΑ Δήμητρα, Αθήνα	10.000
ΧΑΪΔΟΥ Δήμητρα, Αθήνα	5.000
ΧΑΪΔΟΥ Ελένη, Αθήνα	5.000
ΚΟΡΜΗΛΙΑΣ Φώτης, Άρτα	5.000
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Παύλος, Αθήνα	2.000
ΠΑΠΑΝΤΖΙΚΟΣ Φώτης, Αθήνα	2.500
ΣΙΩΚΗΣ Μιχαήλ Φ., Καστοριά	5.000
ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γεώργιος, Αγρινίο	1.000
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Ευάγγελος Γ., Δελφοί	5.000
ΠΑΧΗΣ Παναγιώτης, Αθήνα	5.000
ΤΑΣΙΑΣ Βασίλειος, Αθήνα	5.000
ΚΟΥΤΣΙΟΥΚΗ-ΚΟΛΟΒΙΣΤΕΑ Φωτεινή, Αθήνα	2.000
ΣΕΡΓΕΝΤΑΝΗΣ Γεώργιος, Αθήνα	5.000
ΠΕΤΑΛΑΣ Γρηγόριος, Αθήνα	2.000
ΤΑΣΙΑ-ΣΕΡΓΕΝΤΑΝΗ Χαριτούλα, Αθήνα	5.000
ΝΑΣΙΟΥΛΑΣ Χρήστος, Αθήνα	5.000
ΠΑΓΩΝΗΣ Γεώργιος, Άρτα	2.000
ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ Κων/νος Ιωάννη, Αθήνα	2.000
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ Ελένη Γρ., Αθήνα	3.000
ΠΛΑΚΙΑΣ Ευάγγελος, Άρτα	2.000
ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ Κων/νος Δημ., Κόρινθος	3.000
ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ Γεράσιμος, Αγγελόκαστρο	2.000
ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ Θεόδωρος, Αθήνα	2.000
ΓΩΤΗΣ Γεώργιος, Αργαλαστή	2.000
ΚΟΛΟΒΟΣ Χρήστος, Αγναντα	3.000
ΝΑΣΙΟΥΛΑΣ Δημήτριος, Αθήνα	5.000
ΣΚΟΥΤΕΛΑ-ΛΥΤΡΑ Σπυριδούλα, Βουρναρέλι	5.000
ΛΙΟΥΚΑ Γρηγορία	5.000

Στο επόμενο φύλλο οι υπόλοιποι συνδρομητές

ΓΙΑ ΤΑ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ - ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ

Αγαπητή Κυρία Πρόεδρε,
Στα πλαίσια της καλής συνεργασίας μας για την ανάπτυξη του χωριού μας, σας κοινοποιούμε το αριθμ. 804/15-12-1997 έγγραφό μας για ενημέρωσή σας και ανάλογες ενέργειες.

Άρτα 15-12-1997
Ο Πρόεδρος
της Κοινότητας
Γιώργος Λάππας

Θεοδώριαν, 15 Δεκεμβρίου 1997
ΠΡΟΣ
Υπουργείο Ανάπτυξης
Γραφείο Γενικού Γραμματέα
ως Προέδρου Επιτροπής
Παρακολούθησης του Ε.Π.Ε.

Κύριε Γενικέ,

1. Όπως γνωρίζετε, στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ενέργειας (Ε.Π.Ε.), υποβλήθηκε στο Υπουργείο σας από την Εταιρεία ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ Α.Ε. (θυγατρική της γνωστής και εισηγμένης στο Χρηματοπιστωτικό Αξιών Αθηνών Εταιρείας ΤΕΡΝΑ Α.Ε.) πρόταση κατασκευής και διαχείρισης δύο μικρών υδροηλεκτρικών έργων (έργα άνω και κάτω Γκούρα Θεοδωριάνων Άρτας προβλεπόμενης εγκατεστημένης ισχύος 4,6 και 1,8 MW και ετήσιας παραγόμενης ενέργειας 29,6 και 11,6 GWH αντίστοιχα) στην περιοχή της

ορεινής και απομονωμένης Κοινότητάς μας (αριθμοί πρωτοκόλλου Υπουργείου ΕΛΑΝΕΤ/22-3/036/31-10-1997 και ΕΛΑΝΕΤ 22-32/039/31-10-1997), με βάση μελέτη καθολικής ενεργειακής αξιοποίησης του υδατικού δυναμικού της περιοχής (4 μικρά υδροηλεκτρικά έργα), που εκπονήθηκε από συμπατριώτη μας ειδικό (Πολιτικός και Υδραυλικός μηχανικός) και έμπειρο επιπλέον (πτυχίο μελετητή υδραυλικών έργων), σε στενή συνεργασία με την Κοινότητα.

2. Επειδή φρονούμε ότι τέτοια έργα υποδομής έχουν καταλυτική σημασία για την επιβίωση και την παραπέρα ανάπτυξη της περιοχής μας προβλέπουμε μετά από ανοιχτές και διαφανείς διαδικασίες (δημοσίευση στον οικονομικό τύπο σχετικής πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, συλλογή πληροφοριών για τα προσόντα των υποψήφιων επενδυτών, σχετική επιλογή κ.λπ.) σε συνεργασία με την ανωτέρω σοβαρή και αξιοπιστή από κάθε άποψη Εταιρεία, το αποτέλεσμα της οποίας συνοψίζεται σε ειδικό σχετικό συμφωνητικό που συνοδεύει την ανωτέρω σχετική πρόταση, το οποίο μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει:

α) Σημαντική οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας από τα προβλεπόμενα έσοδα της Επιχείρησης έναντι της διάθεσης των αναγκαίων για τα έργα εκτάσεων και της συνδρομής της στην υλοποίηση και διαχείριση των

έργων.

β) Υποχρέωση της Εταιρείας να καλύψει τις θέσεις εργασίας (μόνιμες και εποχιακές), που θα προκύψουν κατά τα διάφορα στάδια του έργου (κατασκευή, διαχείριση), με κατοίκους της Κοινότητάς μας, κατά προτεραιότητα.

γ) Εξασφάλιση των αρδεύσεων της περιοχής και της ύδρευσης της Κοινότητας.

δ) Σεβασμό προς το περιβάλλον (όχι φράγματα - τεχνητές λίμνες ούτε μεγάλες και εκτεταμένες εκσκαφές κ.λπ.).

3. Με την υλοποίηση του υπόψη έργου και την τήρησή από την επενδύτρια Εταιρεία των ανωτέρω όρων και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις (αξιοπίστευτες υδρομετρήσεις από τη Δ.Ε.Η. και τον μελετητή) λειτουργίας των έργων όλο το χρόνο, πιστεύουμε ότι δημιουργείται έτσι ο αναγκαίος κοινωνικός, οικονομικός και δημογραφικός πυρήνας γύρω από τον οποίο είναι εύκολο στη συνέχεια να αναπτυχθούν και άλλες μικρότερες επενδυτικές δραστηριότητες μεταξύ των οποίων:

α) Γεωργικές, καθώς και τα υπόψη έργα συνδυάζεται η εξασφάλιση, όπως αναφέρθηκε, και της άρδευσης δύο χιλιάδων και πλέον στρεμμάτων.

β) Κτηνοτροφικές, δεδομένου ότι η περιοχή διαθέτει εκτεταμένους και πλούσιους βοσκότοπους, όπως γνωστή στο πανελλήνιο "Κωστέλατα" (οροπέδιο 10.000

στρ.) και την αντίστοιχη κτηνοτροφία και παραγωγή και γ) Τουριστικές και ιδιαίτερα ορεινούς (θερινούς και χειμερινούς) τουρισμού, καθώς και τα διάφορα στάδια του έργου (κατασκευή, διαχείριση), με κατοίκους της Κοινότητάς μας, κατά προτεραιότητα.

Ηδη με την προοπτική υλοποίησης μιας τέτοιας επένδυσης στην περιοχή μας αρκετοί από τους 2.000 και πλέον συμπατριώτες καθώς και φίλοι μας αντιμετωπίζουν αφενός μεν το ενδεχόμενο δημιουργίας σχετικών ως άνω τοπικών επιχειρήσεων, αφετέρου δε τη διαμονή τους στο χωριό (τουρίστες, συνταξιούχοι) για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα ή και μόνιμα για ολόκληρο τη ζωή τους, με προφανή αναζωογόνηση της περιοχής.

Τονίζεται ιδιαίτερα ότι η άποψη επένδυσης (υδροηλεκτρικά έργα) είναι από εκείνες που κατ' εξοχήν εξασφαλίζουν παραμονή στο χωριό και κατά τους χειμερινούς μήνες κατά τους οποίους, εάν δεν μεσολαβήσει κάποια τέτοια μορφή παρέμβασης, κινδυνεύει να ερημώσει με όλες τις δυσάρεστες από αυτό συνέπειες.

4. Κατόπιν των ανωτέρω, σας παρακαλούμε κ. Γενικέ, όπως κατά την αξιολόγηση των επενδυτικών προτάσεων που έχουν υποβληθεί και

την εξέταση των διαφόρων κριτηρίων (τεχνικά, οικονομικά, ενεργειακά, περιβαλλοντικά, συνεργασία με την τοπική κοινωνία, αξιοπιστία επενδυτή κ.λπ.) συνεκτιμήσετε σοβαρά και την τεράστια αναπτυξιακή, δημογραφική και κοινωνική πλευρά της υπόψη επενδυτικής πρότασης, καθώς και η υλοποίησή της θα έχει σίγουρα πολλαπλές ευνοϊκές επιπτώσεις σε μία από τις φτωχότερες και περισσότερο απομονωμένες περιοχές της χώρας.

Ο Πρόεδρος
της Κοινότητας
Γιώργος Λάππας

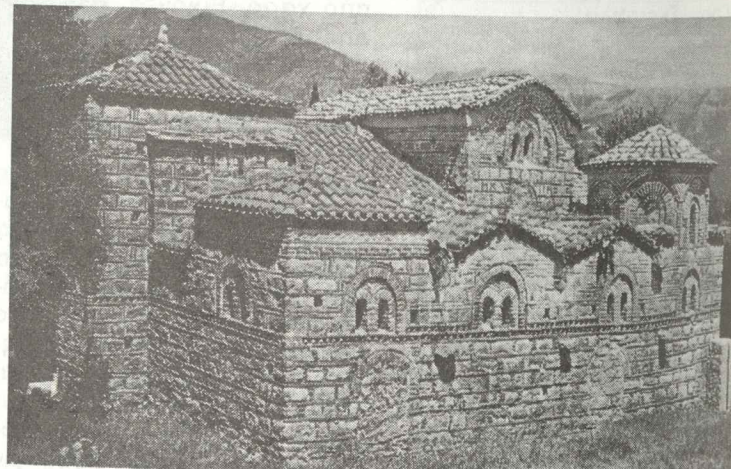
Κοινοποίηση: 1. Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ
Δ/ση Χωροταξίας
Αμάλιδος 17 - 11523
ΑΘΗΝΑ
συνέχεια 5359/ΒΚ/λα/4-12-1997
ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ Α.Ε.

2. Περιφέρεια Ηπείρου
Δ/ση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας
Κτίριο ΟΡΦΕΑ 45221
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
συνέχεια 5360/ΒΚ/λα/4-12-1997
ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ Α.Ε.

3. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Άρτας
ΑΡΤΑ
Γραφείο Νομάρχη

4. ΤΕΡΝΑ Α.Ε.
Θεμιστοκλέους 86
10683 ΑΘΗΝΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Με το βραβείο της ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ (ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ) τιμήθηκε πριν από λίγες μέρες ο συγγραφέας Δημήτρης Καμαρούλιας για το δίτομο έργο του "Τα Μοναστήρια της Ηπείρου" (Εκδόσεις Μπάστας - Πλέσσας).

Η έκθεση της Ακαδημίας αναφέρει: "Το δίτομο βιβλίο ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ, πόνιμα προσωπικό μόχθο αλλά και πολλές δαπάνες για την άσπωση τυπογραφική του εμφάνιση, είναι το μοναδικό έργο που απομνημονώνει όλο τον πλούτο σε εκκλησιαστικά μνημεία της περιοχής".

Η έκδοση "Τα Μοναστήρια της Ηπείρου" αποτελείται από δύο πολυτελείς τόμους (680 και 704 σελίδων αντίστοιχα) μεγάλου σχήματος (23Χ31,5) με πανδότες εξώφυλλα στο οποίο, για πρώτη φορά, καταγράφονται και περιγράφονται όλα τα γνωστά μοναστήρια της Ηπείρου (274) και της Βόρειας Ηπείρου (100) από των πρώτων χριστιανικών χρόνων μέχρι σήμερα.

ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ (αλλά) ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΑ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΑΚΡΥΘΑΝΑΣΗ

Η τηλεόραση έδειξε το σχετικό ρεπορτάζ που η Δ/ση Αστυνομίας Ιωαννίνων με μια άρτια καταστρωμένη επιχείρηση διέσωσε πραγματικά από βέβαιο θάνατο τρία παιδιά κάποιας οικογένειας από την Αλβανία, που έρχονταν με την μητέρα τους, ως λαθρομετανάστες, στην Ελλάδα, για να περάσουν τα Χριστούγεννα με τον εδω ευρισκόμενο και εργαζόμενο πατέρα και σύζυγο.

Η οικογένεια πέρασε κρυφά, μέσα απ' τα βουνά, τα ελληνο-αλβανικά σύνορα, αλλά το χιόνι ήταν τόσο πολύ που η μεγάλη κόρη, ηλικίας 14 ετών, δεν άντεξε και λιποθύμησε παγώπληκτη. Η μητέρα απειλημένη κυριολεκτικά δεν μπόρεσε, παρά τις προσπάθειές της, να την επαναφέρει. Άφησε τότε πάνω στο χιόνι τα τρία της παιδιά και παλεύοντας με τα στοιχεία της φύσης, σαν λύκαινα, έφτασε στο πλησιέστερο ελληνικό χωριό, όπου ειδοποιήθηκε το Αστυνομικό Τμήμα Πυροσφίγανης για το γεγονός.

Αμέσως άνδρες του Αστυνομικού Τμήματος, αλλά και πολιτικές, οδηγήθηκαν στο βουνό, όπου βρίσκονταν τα παιδιά και πεζοί τα μετέφεραν καβάλα στους ώμους τους σε σημείο που ήταν δυνατή η προσέγγιση ελικοπτερού, το οποίο στο μεταξύ έστειλε αστραπή στην Αστυνομική Δ/ση Ιωαννίνων και τα μετέφερε σε νοσοκομείο της πόλης, όπου και νοσηλεύονται χωρίς πλέον αν κινδυνεύουν.

Βλέποντας το παραπάνω ρεπορτάζ στις ειδήσεις των 8.15 της 9-12-1997 μου ήρθε στη μνήμη μου ένα παρόμοιο γεγονός που έγινε πριν από 28 χρόνια, στις 12-3-1970, με πρωταγωνιστή εμένα και την κόρη μου Αργυρώ.

Το 1970 υπηρετούσα ως δάσκαλος-Δ/της στο 46ο, τότε, Δημοτικό Σχολείο Θεοδωριάνων. Το Σχολείο αυτό, όπως και άλλα σχολεία στην ορεινή Ελλάδα, είχε χειμερινές διακοπές, λόγω κλιματολογικών και άλλων συνθηκών. Λειτουργούσε δηλαδή, από 11 Σεπτεμβρίου μέχρι 23 Δεκεμβρίου, οι διακοπές των Χριστουγέννων παρατείνονταν μέχρι 14 Μαρτίου και από 15 Μαρτίου λειτουργούσε μέχρι 14 Αυγούστου, οπότε τελείωνε το σχολικό έτος.

Στις 12 Μαρτίου 1970 ξεκίνησα από την Αρτα, όπου πέρασα με την οικογένειά μου τις χειμε-

ρινές διακοπές, να πάω στα Θεοδωριανά για να ανοίξω, προφανώς, το Σχολείο. Μαζί μου είχα και την κόρη μου Αργυρώ, μαθητριά τότε της Β' τάξης.

Συντάξιδεναν επίσης η Παναγιώτα Ιωάν. Σκοροπάνου με το γιο της Θανάση, μαθητή επίσης της Β' τάξης, η Γεωργία Δημ. Ντάσκα, η αιμύνηση Ανδριάντα Βλάχου (Ντούλα), ο Κων/νος Ντάσκας και ο Δημήτριος Παπαχρήστος.

Ο χειμώνας ήταν βαρύς και τα χιόνια στο βουνό πολλά. Πριν φύγουμε από την Αρτα επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά από το προηγούμενο βράδυ με τον πρόεδρο του χωριού Βασίλειο Ντζαδής και ρωτήσαμε αν η ράχη (Σταυρός) είναι ανοιχτή (διαβατή). Μας διαβεβαίωσε πως πέρασε το μηχανήμα και άνοιξε (εσχίονισ) το δρόμο.

Γεμάτο το λεωφορείο ξεκίνησε το πρωί από την Αρτα για το Βουργαρέλι. Μέχρις εκεί θα πήγαινε. Απ' εκεί θα πηγαίναμε στα Θεοδωριανά με τα πόδια. Κατά τις 9 η ώρα φτάσαμε στο Βουργαρέλι και "στρατοπευόμαστε" στο παντοπωλείο των Αφών Σόφης. Εκεί ήταν το στέκι του Θεοδωριανικού.

Έκανε κρύο και ο ουρανός ήταν σκεπασμένος με μαύρα σύννεφα. Ξανατηλεφωνήσαμε στα Θεοδωριανά και μας είπαν πως και 'κει κάνει κρύο, αλλά έχει και κάποιες ηλιαχτίδες.

Τους είπαμε πως θα ξεκινήσουμε. Οι δύο άντρες της παρέας μας, ελεύθεροι και δυναμικοί, έφυγαν μπουρστά αφήνοντας μας ακόμη στο παντοπωλείο. Ντυθήκαμε καλά, φορτωθήκαμε στην πλάτη τις λίγες αποσκευές μας και ξεκινήσαμε σιγά-σιγά, γιατί είχαμε και τα παιδιά.

Το χιόνι άρχισε από τον Αηλιά του Βουργαρελίου και όσο ανεβαίναμε το στρώμα του ήταν όλο και παχύτερο. Πάνω από τις Σπάθες τα πράγματα γίνονταν πιο δύσκολα. Ο δρόμος που πέρασε το μηχανήμα εκχιονισμός δεν ήταν καθαρισμένος καλά. Το μηχανήμα πέταξε αλλού από το πολύ χιόνι του δρόμου και το υπόλοιπο το πάτησε. Οι άκρες του δρόμου έμοιαζαν με πελώριους άστρους τοίχους από μπετόν, καθώς είχε περάσει στη μέση το μηχανήμα. Το οδόστρωμα αποτελούνταν από αρκετό πάχος χιονιού, που κατόπιν το πατούσαμε μας δυσκόλευε στο περπάτημα γιατί βούλιαζε.

Με πολύ δυσκολία περάσαμε τις Σπάθες και ανηφορίσαμε προς την τοποθεσία "Μπέτης".

Πάνω από τη βρύση "Χαροκόπου". Ο καιρός έφαινε καλά. Φυσούσε δυνατός κρύος αέρας και έρχετο πυκνό διαπεραστικό νεροχάλαζο. Το πατημένο χιόνι του δρόμου βούλιαζε τώρα μέχρι το πάτο. Δυσκολευόμαστε να βγάλουμε το ένα πόδι για να πατήσουμε το άλλο. Το κρύο δρολάπι μας περόνιασε μέχρι το κόκαλο. Τα βουνά βούλιαζαν αγριεμένα και δε βλέπαμε μπροστά μας, πέρα από ένα-δυο μέτρα, από το πυκνό και παγωμένο νεροχάλαζο που έπεφτε αδιάκοπα. Προς στιγμή φάνηκε να χάνουμε την ψυχραιμία μας. Σκεπτήκαμε μερικοί να γυρίσουμε πίσω στο Βουργαρέλι ή το Αθαμάνιο. Στο σημείο όμως που φθάσαμε ήταν εξίσου επικίνδυνος και ο γυρισμός. Πετάξαμε όπως-όπως τις ήδη βαριές από το πολύ νερό αποσκευές μας για να είμαστε ευκολοκίνητοι.

Η Πανάγνη με το λεπτό και ολιγοβαρύ Θανασάκη και τη Γεωργία, επιτάχυναν κάπως τα βήματά τους καταφορίζοντας προς το Σταυρό. Επικράτησε πάνω στον κίνδυνο και πανικό το αίσθημα της αυτοδιάσωσης. Πιο κάτω συνάντησαν το Γιάννη Σκοροπάνου που έρχονταν από το χωριό για να τους βοηθήσει. Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ". Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ". Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός χειρότερος. Απελπισμένος και ολομόναχος πάλευα με τα αγριεμένα και μανιασμένα στοιχεία της φύσης για να σώσω το παιδί μου. Θυμάμαι ακριβώς στη στροφή πάνω στο Σταυρό, που αφήνουμε το Αθαμάνικο και μπαίνουμε στο Θεοδωριανικό μέρος, η Ρούλα μου ψέλλισε με φωνή στρεμμένη: "Αχ! Μπαμπά μου χαθήκαμε!". Και τα ματάκια της πήγαν τη μελλοθάνατη προς τα πάνω κατευθυνθεί. Δεν άντεξα και φώναξα δυνατά: "Βοήθεια! Βοήθεια!". Ποιος όμως να με ακούσει εκεί στη μαγισμένη, έρημη και χειμωδιακή ράχη του Σταυρού, που οι άνθρωποι χάνονται και με καλό καιρό; Προσπαθώντας και με το παιδί καβάλα έφτασα κάτω από σημάδι που είναι σήμερα το καταφύγιο.

Ενώ γίνονταν αυτή η πάλη στο Σταυρό, στο χωριό γίνονταν μια άλλη πάλη. Η γεροντίσσα Μάνα μου, που ήταν το Χειμώνα στο χωριό, ξέροντας ότι ξεκινήσαμε απ' το Βουργαρέλι και βλέποντας την κακοκαιρία πήγαινε από καφενείο σε καφενείο, σαν τρελή, να ξεσηκώσει ανθρώπους να έρθουν προς βοήθεια. Το χωριό τότε είχε πολλούς κατοίκους του Χειμώνα και ήταν ακόμη και ο Σταθμός Χωροφυλακής. Στο μεταξύ είχαν φτάσει και οι συνεπιβάτες μας Ντάσκας και Παπαχρήστος και όλοι τώρα ήξερα από πρώτο χέρι ποια ήταν η κατάσταση στο βουνό. Και στο χωριό ο καιρός δεν ήταν καλύτερος, αλλά το υψόμετρο του Σταυρού τον έκανε πιο επικίνδυνο και πολλές φορές θανατηφόρο.

Παρά τις απειλημένες επισκέψεις (κραυγές) της Μάνας μου κανένας δεν σηκώνονταν για βοήθεια! Όλοι τους κάθονταν γύρω από τις αναμμένες σόμπες και περίμεναν μήπως κοπάσει κάπως ο μανιασμένος καιρός. Κάποιος μάλιστα είπε: "Ο,τι έγινε-έγινε, ακολουθήστε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Εγώ έμεινα πιο πίσω με την κόρη μου, που ήταν αρκετά σωματοδής και βαριά και τη συχωρεμένη Ανδριάντα, που ενώ πέταξε ότι της είχε απομείνει, ακολουθούσε τις άλλες λέγοντάς μου: "Βασίλη θέλω σε βοηθήσω, αλλά δε μπορώ".

Πραγματικά έτσι ήταν. Καθένας προσπαθούσε να σώσει τον εαυτό του. Έτσι έμεινα μόνος μου με την αγαπημένη μου κόρη τότε καβάλα, όσο άντεχα και πότε να την σέρνω σαν τσουβάλι πάνω στο νερόχιονο και κάτω απ' το ασταμάτητο νεροχάλαζο.

Ήταν αργά το απόγευμα και ο καιρός

Θεοδώριαν

Είναι ένα αξιόλογο χωριό, που βρίσκεται πολύ κοντά στη Νεράιδα σε απόσταση μόνο πέντε χιλιομέτρων. Είναι κατά όμοιο τρόπο πολύ ορεινό, σκαρφαλωμένο σε μια πλαγιά των ανατολικών Τζουμέρκων, με υψόμετρο πάνω από εννιακόσια μέτρα. Είναι κι αυτό, όπως το δικό μας, με γραφικά σοκάκια και δάπιατα παραδοσιακά σπίτια, (τα συντριπτικά πιο πολλά) σκεπασμένα με σχιστολιθική πλάκα, ντυμένο μέσα στο πράσινο με την απέραντη ομορφιά της επιβλητικής και πανύψιας ορεινής φύσης, σε απόλυτο συνδυασμό με την αγριότητα του τοπίου με πανύψηλα γεωραλικά έλατα, κέδρα, καρυδιές, μηλιές, κρانيές, αψιδιές, κορομηλιές και κερασιές. Ο γράβος και τα γκούρμπινα στις παραβόλες προσδίδουν εξαιρετική γοητεία, ενώ αποτελούν περιζήτητη τροφή για τις ιμανάρες. Τα κοπάδια στην Κωστή-λάτα βρίσκουν άφθονο γρασίδι κι χορβολούν τα τσοκούκια στις ρεματίες. Οι φτέρες, οι νεύες, το τσάι, οι σκάρες, η ρίγαρη και τόσα άλλα συμπληρώνουν το πράσινο χαλί και το κάνουν πλουμιστό με τα αγριολούλουδα που είναι σκορπισμένα σε όλη τη γη. Τα κρυστάλλινα και καθαρία νερά περιλούσαν, σε τεράστια ποσότητα και πυκνότητα, όλο το περιβάλλον. Το χωριό περιζώνουν και περικλείουν συνάμα, τα δυο ποτάμια με απίδανους ρυθμικούς σκοπούς και άφραστη σε εκτέλεση μουσική αρμονία, η πνάω και κάτω Γκούρα που βογκούν κτυπώντας τα γάργαρα και αφρισμένα νερά σε βαρύ και απειλητικό, κομιά φορά, τόνο. Οι φυσικοί καταρράκτες, που καρβαλεούσαν στα κοτρύνια και καταρκυλούσαν στις ράχες από θέορατα υψώματα, που χάσκουν, φανερόνουν πιο ανάγλυφα και έντονα ταυτόχρονα, τη θαυμαστή εκόνα του χωριού. Οι θήρες απότομες, απρόσπτες, απόκρημνες και άπατες κορφές των Τζουμέρκων, που υψώνονται γυροβόλτα, επιβλητικά σαν απόρθητα κάστρα, προκαλούν δέος, αφήνουν μονάχα ένα μικρό διάβα, ανάμεσα στους χαλιάδες, τις μυλίστρες κι οριζίδες σε στριφτό και καγκελωτό σχήμα, τεντώνοντας το λαρύγγι μας για ν' ανατείλει δοξολογία για τον Τέλειο και Απέρητο Δημιουργό, Θεό.

Κι στα Θεοδώριαν, όπως κι στη Νεράιδα, είναι κοινή η καταγωγή μας απ' τους Αθαμινές. Το ένα χωριό ανήκε στην πόλη Θεοδώριαν, ενώ το άλλο στην Τίλη. Αργότερα πάλι συνταντήθηκε η ιστορική μας διαδρομή στο Βυζάντιο και στην παρακμή του σαν υπήκοοι του Δεσπότη της Ηπείρου. Τα ίδια βάσανα αντιμετώπισαμε και στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και δεχθήκαμε τη βία και τις φοβέρεις του Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Υποστήκαμε μαζί τα λοιπώρες της σκληράς κι αναδυθήκαμε, από κοινού, στον άπιστο απειλευθερωτικό αγώνα των Κλεφτών και Αρματωλών, συμμετέχοντας σ' όλες τις μάχες της περιοχής μας. Χέρι-χέρι πολεμήσαμε, όπου χρειάσθηκε. Είχαμε την ίδια μοίρα κι ύστερα στην κατοχή των Γερμανοϊταλικών βαβαρικών ορδών, καθώς και στην Εθνική Αντίσταση στις οργανώσεις του ΕΔΕΣ και του ΕΛΑΣ, αλλ' ακόμη και στον εμφύλιο σπαραγμό υποφέραμε από παρόμοιες κακουχίες και άλλα δεινά. Οι ταλαιπωρίες, η πείνα, οι ψείρες, οι βομβαρδισμοί, οι καταστροφές, οι πυρπολήσεις, οι βαδιστάσιοι, όλα μας πέρασαν με την ίδια δύναμη.

Και στα πρόσφατα χρόνια οι κοινωνικοί δεσμοί και οι εμπορικές σχέσεις με τις συναλλαγές αναπτύχθηκαν στο έπακρο. Εξάλλου τα Θεοδώριαν αποτελούσαν αναγκαστικό πέρασμα για τους Νεραϊδιώτες προς Βουργαρέλι και Άρτα, όπως ίσχυε και το αντίστροφο για Μεσοχώρια και Τρίκαλα. Το πρώτο όμως ήταν μεγαλύτερο χωριό με περισσότερες διευκολύνσεις. Ο αυτοκινήτοδρόμος διανοήθηκε πολύ γρήγορα σε σχέση με τη Νεράιδα και πολλοί θυμώμαστε με συγκίνηση τα καρναβαλικά-λεωφορεία του Τόλη και του Φανούρη, που ανγκομαχούσαν στις ανηφόρες, στα ρέματα και τα λαγκάδια, ενώ πραγματοποιούν τη συγκοινωνία με την Άρτα και, ξεκάθαρα, έκαναν τις μετακινήσεις μας πιο εύκολα απ' τον ποδοδρόμο, τα μουλάρια και τη γύρα. Τα καφεενία του Φώντα Τασιά και του Βασιλή Τζοδημία μας ζωοταίνουν στο διάβα μας αυτό.

Ακόμη, όμως για το διακομιστικό εμπόριο της δύσβατης περιοχής μας, τα μουλάρια είχαν τον πρωτεύοντα ρόλο. Οι Νεραϊδιώτες αγωνιάτες περνούσαν με κατεύθυνση το Βουργαρέλι, όπου κύρια προμηθεύονταν ολάτι κι άλλα εμπορεύματα, ενώ πολλές φορές πήγαιναν αποκλειστικά, στα Θεοδώριαν για να φέρουν κείθε, όσα πράγ-

ματα μετέφερε τ' αμάξι απ' την αγορά της Άρτας. Κι οι Θεοδώριανίτες, όμως, αρκετές φορές ριχνόνταν στη Γκούρα και διαβαίνοντας απ' τα καγγέλια περνάγονταν στο χωριό μας για ν' αγοράσουν γεωργικά προϊόντα ή να συνεχίσουν από εκεί μέσω του αυχένα της Καστανιάς και το Σκλήβενο προς τη Μεσοχώρια για να πάρουν σπάρη, κριθάρι, βρώμη και καθαρίο αλεύρι, που προερχόταν απ' τον κάμπο της Θεσσαλίας. Τον Παγώνη, που ανηφορίζει με τα μπλάρια, τις κουδέλλες στη ράχη τ' Αη Λια για τη Νεράιδα ή τους Λαμπαρούς που κατηφόριζαν ως τα Θεοδώριαν, καθώς κι άλλους κυρατζήδες τους αναπολούμε φέροντας στη μνήμη μας τα παλιά, ενώ αποτελούν ανάμνηση, προκαλώντας ρίγη συγκίνησης, σαν όνειρα θερινής νυκτός, που τ' αφήσαμε στο βάθος του παρελθόντος, ανεπιστρεπτή. Οι συγγενικοί μας δεσμοί, επί πλέον, δεν πήγαιναν πίσω. Ήταν πολύ ανεπτυγμένοι και στα δύο χωριά μας. Οι Θεοδωριανίτισσες νύφες με τους Θεοδωριανίτες γαμπρούς στη Νεράιδα, όπως και οι Νεραϊδιώτισσες νύφες με τους Νεραϊδιώτες γαμπρούς, αποτελούσε από παλιά, γενική συνήθεια, σαν κανόνα. Οι παραδοσιακοί γάμοι με τις απέραντες συρές από καρβαλιές στις κοδέλλες απ' τα Θεοδώριαν και στο ρόγγι απ' τη Νεράιδα, τον τεράστιο αριθμό του συμμετεσθαιού, τους μπιχτισήδες και τους σχαρίτες με τα γαμήλια τραγούδια που αντιλαλούσαν οι ράχες και τα ρέματα και με τα στολισμένα μπλάρια με τα ζογκιά, τις μαντουράνες, τους βασιλικούς και τις πλουμιστές μαντανιές, παρέμεναν ονομαστί για το τελετουργικό μεγαλείο τους. Για όλα αυτά τα κοινά στην καθημερινή μας ζωή είναι αδιανόητα, ενώ καθίσταται επόμενο να επικρατεί το αυτό, περίπου, πνεύμα στα ήθη, έθιμα, μόνιμες συνήθειες και ασχολίες των κατοίκων, που διαμορφώθηκαν και πλάσθηκαν στη δίνη των αιώνων και αποτυπώθηκαν με αναλλοίωτο και ανεξίτηλο μελάνι, σαν φυσική απόρροια και απόληξη με απόλυτη κανονικότητα στην κατάληξη.

Σήμερα σαν χειμάζουσα περιοχή, όπως και η Νεράιδα, παραμένει Κοινότητα. Παλιότερα από το έτος 1883 μέχρι το 1912, δηλαδή για λίγα χρόνια, περιλαμβανόνταν στο Δήμο Θεοδωρίας, που τ' όνομά του προήλθε απ' το ομώνυμο χωριό, ενώ άλλη πρόταση που όμως δεν επικράτησε ήταν να ονομασθεί Δήμος Ευρωπόλεως, απ' την ονομασία αρχαίου φρουρίου, που βρίσκονταν στην περιοχή Τετρακωμίου. Επίσης, η σφραγίδα του Δήμου εκδίδε προτομή γυναίκας που είχε καλυμμένο το κεφάλι με μαντήλι, ενώ απορρίφθηκε η πρόταση απεικόνισης λιονταριού. Τελικά, επιλέχθηκε αυτή η γυναίκα, που συμβόλιζε τη βασιλίσσα Θεοδωρία, σύμφωνα με τη χρήση στα ανευρεθέντα νομίσματα των Αθαμινών. Κατατάχθηκε, όπως και ο Δήμος Κωθωνίων που ανήκε το Γρεβενό (Νεράιδα), στη β' τάξη με συνολικό πληθυσμό τη χρονιά της ίδρυσης 5.167 κατοίκους. Περιελάμβανε το Βουργαρέλι, που ήταν και η έδρα με 1.152 άτομα, Μίγερη, Λουψίστα, Μπάνα, Καλεντίνη, Χόσεψη, Νησίτια και Πισπιανά. Αργότερα προσάρτηθηκαν και το Παλαιόκαστο, Αβαρίτσα, Σκιαδάδες, Παλιοχώριο, Ποταμιά, Τσοουκλεπιά, Καλαμάς, Ρισπιάνα, Σκαρμπάρι, Αργασιά, Μετόχια Αγίου Δημητρίου και Γεννήσεως Θεοτόκου, καθώς και η Μονή Αγίου Γεωργίου στο Βουργαρέλι, με την οποία ενώθηκαν τα μονύδρια Γενέθλια της Θεοτόκου, στα Θεοδώριαν και Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, στη Χόσεψη (Κυψέλη). Ο πληθυσμός αυτού του Δήμου, μεταγενέστερα, παρουσίασε τις παρακάτω διακυμάνσεις. Το 1883 με 5.167 άτομα, το 1889 είχε 5.091 κατοίκους, το 1896 αυξήθηκε σε 6.658, το 1907 ακόμη σε 7.513 κατοίκους. Δεν παύει, όμως και σήμερα ακόμη, αυτό το χωριό να θεωρείται σαν δεύτερη πατρίδα (υπό στενή έννοια) απ' το σύνολο των Νεραϊδιωτών για την παντοειδή πατροπαράδοτη κοινότητα σε πραγματικά, υλική, ηθική, πνευματικά δεδομένα, που επιπροσέβεται, με την ύπαρξη παρόμοιων σκέψης, άποψης, τοποθέτησης, αντίληψης με το χαρακτηριστικό μας γνώρισμα της ορεινής ο-ζύνοιας, ευρύτητας, προοδευτικής διορατικότητας και διαύγειας πνεύματος στα πλαίσια της συνένωσης των ομότυχων δυνάμεών μας στη κοινή προσπάθεια για ζωή και ανάπτυξη, πολιτισμό και δημοκρατία, παραμερίζοντας τις καιρικές και εδαφικές αντιθέσεις του τόπου μας.

Με κάθε υπολήψη
Ηλίας Αθαν. Καραβάνος
Νεραϊδιώτης

Ειδήσεις και σχόλια από τα Θεοδώριαν και την Άρτα

Γράφει η Σοφία Νάκη - Κασελούρη

Γενάρης μήνας και αρκετά ήταν τα χιόνια που έπεσαν στο όμορφο χωριό μας. Ο κάτω δρόμος που δεν κλείνει ποτέ έδωσε τη δυνατότητα σε κάποιους επισκέπτες να βρεθούν στο χωριό μας και να ζήσουν την όμορφη χιονισμένη ατμόσφαιρα που δεν υπολείπεται σε τίποτε από αυτήν της Ελβετίας, όπως μας είπαν. Μάλιστα κάποιιοι επισκέπτες υπηρεσιών οι οποίοι βρέθηκαν για δουλειές στα Θεοδώριαν σχολίασαν τη δυνατότητα της καλής διαθεσης, αλλά και τη βοήθεια της χώρας και της Κοινότητας, ώστε το χωριό σιγά-σιγά να γίνει ένα από τα ομορφότερα κοντινά χειμερινά θέρετρα.

Θερμή υποδοχή επεφύλαξε ο λαός της Άρτας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο, ο οποίος επισκέφθηκε την Άρτα τη Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου κατόπιν πρόσκλησης του Δήμου Αρταίων. Η πρόσκληση απευθυνόταν στον ανώτατο άρχοντα να επισκεφθεί την Άρτα στις 11 Μαρτίου κατά τον εορτασμό της Αγίας Θεοδώρας.

Λόγω ανεπιλημμένων υποχρεώσεων ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προτίμησε να συνδυάσει την επίσκεψή του στην Άρτα με την επίσκεψη στην Πρέβεζα για να παρευρεθεί στις εκδηλώσεις για τον πολίτιχο Άγιο Χαράλαμμο.

Η ηλιόλουστη ημέρα είχε σαν αποτέλεσμα ο λαός της Άρτας να ευχαριστηθεί για μια ολόκληρη ημέρα τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και να βγάλει την Άρτα για μια μόνο μέρα από την απομόνωση.

Στην πλατεία Κλίκης ο λαός της Άρτας, ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Άρτας κ.κ. Ιγνάτιος, σύσσωμοι οι φορείς του τόπου και η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία καθώς και σχολεία, πρόσκοποι και η μπάντα της VIII Μεραρχίας υποδέχθηκαν με ε-πευφημίες και θερμό χειροκρότημα τον πρόεδρο, ο οποίος απήθυνε ομιλία ε-ντυπωσιάζοντας με τη ρητορική του ικανότητα τους πάντες.

Στη συνέχεια επισκέφθηκε την Αγία Θεοδώρα, την Παρηγορίτσα, τη Μονή της Κάτω Παναγιάς και το ιστορικό γεφύρι της Άρτας. Το μεσημέρι είχε συνάντηση με το Νομάρχη στη Νομαρχία και συνέχεια γευμάτισε με τις αρχές του τόπου στην Κορωνόση. Αναπαύθηκε στο νέο ξενοδοχείο "ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ" και το απόγευμα σε μια πολύ όμορφη εκδήλωση στην αίθουσα του Συλλόγου "Σκουφράς" τιμήθηκε με το Μετάλλιο της Πόλης. Το βράδυ στο Δημοτικό τουριστικό περίπτερο της Άρτας ο Δήμος παρέθεσε δείπνο. Στην ομιλία του ο δήμαρχος Αρταίων Κ. Βέργας εξήρε την προσωπικότητα του κ. Στεφανόπουλου και του επέδωσε τιμητική πλακέτα.

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Άρτας κ.κ. Ιγνάτιος χαίρετσε τον πρόεδρο και του παρέδωσε μια όμορφη εικόνα που απεικόνιζε την Παρηγορίτσα.

Το Σάββατο το πρωί ο πρόεδρος με την ακολουθία του και τα Μέσα Ενημέρωσης έφθασε στην Πρέβεζα όπου κι εκεί του επεφύλαξαν θερμή υποδοχή.

Το υδροηλεκτρικό έργο Θεοδωριάνων συζητήθηκε στο Ν.Σ. Άρτας.

Εγκρίθηκε η Μ.Π.Ε. (Μελτέλι Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) στο Ν.Σ. στις 24 Ιανουαρίου στην Άρτα για την κατασκευή κι λειτουργία Υ/ΗΕ στο χείμαρρο "ΓΚΟΥΡΑ" Θεοδωριάνων κατόπιν μακράς συζήτησης με 10 ψήφους υπέρ και 3 κατά με το σκεπτικό ότι τα έργα δεν θα πρέπει να τα επωφελεύονται ιδιώτες.

Είναι το πρώτο έργο που εγκρίθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης στο γενικότερο σχεδιασμό της Κοινότητας στην προσπάθεια αξιοποίησης του υδατίνου δυναμικού της περιοχής.

Το θέμα συζητήθηκε παρόντος και του προέδρου της Κοινότητας κ. Π. Λάππα, ο οποίος στην εισήγησή του μετέφερε τις βετικές επιπτώσεις που θα προκύψουν για την Κοινότητα και τη συντήρηση των έργων, της βελτίωσης και συντήρησης βασικών έργων επικοινωνίας, την οικονομική ενίσχυση της Κοινότητας, την αναβάθμιση και προβολή των Θεοδωριάνων, των παραγωγή ενέργειας η οποία θα είναι ωφέλιμη τόσο στην οικονομική ζωή της περιοχής όσο και της εθνικής μας οικονομίας. Ο πρόεδρος επισήμανε ότι με την εφαρμογή των όρων που προβλέπονται δεν θα δημιουργηθούν προβλήματα στο περιβάλλον, αλλά οι παρεμβάσεις και τα έργα που θα γίνουν θα εξωραίσουν την περιοχή, διασφαλίζοντας κατά κάποιο τρόπο από μεγάλες πλημμύρες και καταστροφές. Δήλωσε δε ότι θα υπάρχει κάθε δυνατή συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες και τον κατασκευαστή του έργου για την πιστή εφαρμογή των περιβαλλοντικών όρων. Παρών στο Ν.Σ. και ο πρώην πρόεδρος κ. Γιάννης Παπαγιάννης όπου έθεσε υπ' όψιν του Ν.Σ. με υπήνημά του αλλά και με 27 υπογραφές συγχωριανών να μην ψηφισθεί η Μ.Π.Ε. από το Ν.Σ. στην κατώτερη κλάση.

Ο νέος κλάδος ασφάλισης του ΟΓΑ, που καθιερώθηκε με το νόμο 2458/97, θα χορηγεί στους ασφαλισμένους του, εκτός από τις συντάξεις γήρατος, συντάξεις λόγω ατυχήματος, αναπηρικής και θανάτου. Για τους ασφαλισμένους θα ισχύει η διαδοχική ασφάλιση. Εκτός από την ατομική εισφορά θα υπάρχει συμμετοχή του κράτους στους πόρους του ταμείου, με εισφορά διπλάσια εκείνης των ασφαλισμένων. Όσοι αγρότες δεν ασφαλιστούν στο ταμείο θα χάσουν μερικά σημαντικά πλεονεκτήματα. Δεν θα μπορούν, π.χ., να εφοδιάζονται με βιβλιάρια υγείας και από το 2003 δεν θα μπορούν να πάρουν ούτε τη βασική σύνταξη που χορηγεί σήμερα ο Οργανισμός. Επιπλέον, δεν θα μπορούν να αποκτήσουν άδεια κυκλοφορίας αγροτικού αυτοκινήτου.

Ο Κ. Κώστας Αντωνίου σύμβουλος της πλειοψηφίας είπε κατηγορηματικά ότι η Ν.Α. είναι ανίκανη να διαχειριστεί τα πλούτη της περιοχής και καλά κάνουν οι ιδιώτες και να παίρνουν.

Επιβάλλεται και είναι ιστορική συνέχεια είχε για τα Θεοδώριαν η υλοποίηση ενός τέτοιου έργου. Από πολύ παλιά τα Θεοδώριαν είχαν δικό τους ρεύμα από κάποιο συγχωριανό τους. Κι αναρωτήθηκε. Οι Ευρωπαίοι είναι βλάκες που κατασκευάζουν δεκάδες τέτοια έργα;

Ο κ. Βασιλέως της μειοψηφίας τάχθηκε υπέρ του έργου ακόμη κι αν ληφθεί πολιτικά, ενώ η κ. Β. Βαγγέλη θεωρεί ότι τέτοια αναπτυξιακά έργα θα έχει ανάγκη η περιοχή μας και θα επιφέρει στην κοινότητα ανάπτυξη και προβολή. Ο Αντωνιάδης κ. Χρήστος Γκόκας επισήμανε ότι θα πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα οι γεωλογικές μελέτες και ψηφίσει υπέρ του έργου τονίζοντας την αναγκαιότητα τέτοιων έργων για την περιοχή μας. Ο κ. Γαλάνης σύμβουλος της μειοψηφίας και κατ'εγόμενος από τα μέρη μας ψηφίσει υπέρ του έργου, αλλά με τον όρο να προταχθεί το χρόνο πρόβλημα της υδροδότησης των πηγών Βρυζοκαλάμου.

Αντιθέτως με την Μ.Π.Ε. οι κ.κ. Μιμιγιάννης, Τρομπούκης και Ξυλογιάννης με το σκεπτικό ότι είναι ενάντια σε τέτοια έργα από ιδιώτες.

Συμπληρώθηκαν 3 χρόνια από τότε που το ΤΕΙ Ηπείρου ξεκίνησε την πορεία του ως αυτόνομο Τριτοβάθμιο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα. Στο σύντομο χρονικό διάστημα το ίδρυμα διπλάσιασε τα τμήματά του, δημιούργησε αξιόλογες για τα ελληνικά δεδομένα κτιριακές εγκαταστάσεις κι επέκτεινε τις δραστηριότητές του σε όλους τους νομούς της Ηπείρου, έτσι ώστε από το τελευταίο στη λίστα να βρίσκεται σήμερα στην πέμπτη θέση.

Το ΤΕΙ της Άρτας με τη σειρά του αυξάνει τις κτιριακές του εγκαταστάσεις για να φιλοξενήσει μακροπρόθεσμα για τις παιδικές σχολές του πάνω από 2.000 σπουδαστές. Η έναρξη του φοιτητικού χωριού στο τριγύρω κάτω από τη γέφυρα στα παρόχθια του ποταμού έγινε με την παράδοση για χρήση και διεξαγωγή 75 μονόκλιων δωμάτων, καθώς και τριών μεγάλων δικλινων δωμάτων για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Το ΤΕΙ για την Άρτα σημαίνει πολλά γιατί είναι στην απομόνωση.

Εκατό χρόνια συμπληρώνονται φέτος από την ίδρυση της Φιλαρμονικής του Συλλόγου Σκουφάς γνωστής σε όλους, η οποία ιδρύθηκε το 1898 δύο μόλις χρόνια μετά την ίδρυση του Συλλόγου.

Στα εκατό χρόνια της λειτουργίας της έλαβε μέρος και λάμπρυνε με την παρουσία της κάθε θρησκευτική, εθνική και εορταστική εκδήλωση, ενώ συνόδευε μέχρι την τελευταία τους κατοικία εκατοντάδες επώνυμους και ανώνυμους αείμνηστους Αρτινούς. Ο Σύλλογος προσεμαζεύει ποικίλες εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια ζωής.

Δικαιώματα

ΟΓΑ: Νέες συντάξεις

Από το 1998 οι αγρότες θα πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, όπως όλοι μας. Και οι συντάξεις τους θα είναι πλέον κανονικές.

Η πενήντη σύνταξη των 29.630 δρχ. που χορηγεί σήμερα ο ΟΓΑ στον αγρότη, θα αποτελεί πλέον παρελθόν μετά το 2002. Τότε θα αρχίσουν να καταβάλλονται οι νέες συντάξεις από τον Οργανισμό, ο οποίος μετατρέπεται από το 1998 σε Ταμείο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών. Αυτό σημαίνει ότι από το 1998 οι αγρότες, όπως όλοι οι ασφαλισμένοι, θα αρχίσουν να καταβάλλουν ατομικές εισφορές για τη σύνταξη τους. Το ύψος των εισφορών είναι ανάλογο με την ασφαλιστική κλάση στην οποία θα υπαχθούν, και με βάση αυτή καθορίζεται και το ποσό της σύνταξης. Οι ασφαλιστικές κλάσεις είναι επτά. Η καλύτερη, με ποσό εισφοράς 6.720 δρχ. μηνιαίως, αντιστοιχεί σε σύνταξη 67.20 δρχ. Η ανώτερη, με εισφορά 19.418 δρχ., αντιστοιχεί σε σύνταξη 194.180 δρχ. Αυτά με τα σημερινά δεδομένα. Διότι τα ποσά των συντάξεων θα αναπροσαρμόζονται κάθε χρόνο με βάση το ποσοστό αύξησης των δημοσίων υπολοίπων. Όσοι αγρότες δεν επιλέξουν μία από τις επτά ασφαλιστικές κλάσεις, θα υπαχθούν από τους ανταποκριτές του ΟΓΑ στην κατώτερη κλάση.

Ο νέος κλάδος ασφάλισης του ΟΓΑ, που καθιερώθηκε με το νόμο 2458/97, θα χορηγεί στους ασφαλισμένους του, εκτός από τις συντάξεις γήρατος, συντάξεις λόγω ατυχήματος, αναπηρικής και θανάτου. Για τους ασφαλισμένους θα ισχύει η διαδοχική ασφάλιση. Εκτός από την ατομική εισφορά θα υπάρχει συμμετοχή του κράτους στους πόρους του ταμείου, με εισφορά διπλάσια εκείνης των ασφαλισμένων. Όσοι αγρότες δεν ασφαλιστούν στο ταμείο θα χάσουν μερικά σημαντικά πλεονεκτήματα. Δεν θα μπορούν, π.χ., να εφοδιάζονται με βιβλιάρια υγείας και από το 2003 δεν θα μπορούν να πάρουν ούτε τη βασική σύνταξη που χορηγεί σήμερα ο Οργανισμός. Επιπλέον, δεν θα μπορούν να αποκτήσουν άδεια κυκλοφορίας αγροτικού αυτοκινήτου.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

- Η Αθήνα όταν έγινε Πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους το 1834 είχε 12.000 κατοίκους κι ήταν ένα χωριό στους πρόποδες της Ακρόπολης. Σήμερα έχει γύρω στα 4.000.000 και όπως είδα όταν πήγα πρόσρερι στη Βουλή των Ελλήνων αλλά και στην τηλεόραση κινδυνεύει να πνιγεί ή από το νέφος ή από τις πλημμύρες.

- Ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας μετά την επανάσταση του 1821. Ήταν υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας. Το 1827 τσακώθηκε με τον Τσάρο. Το 1828 ήρθε στην Ελλάδα και ανέλαβε κυβερνητική που είχε εκλεγεί από τη Συνέλευση της Τροιζήνας και κυβέρνησε πολύ καλά μέχρι το 1831 που δολοφονήθηκε από τους πολιτικούς του αντιπάλους Κ. και Γ. Μαυρομυχάλη.

- Ο Διονύσιος Σολωμός γεννήθηκε το 1798 στη Ζάκυνθο και πέθανε στην Κέρκυρα το 1857. Το 1823 σε ηλικία 25 ετών έγραψε τον ύμνο στην ελευθερία που θα τον κάνει εθνικό μας ποιητή και θα γίνει ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΣ.

- Οι επτά σοφοί της Αρχαίας Ελλάδας ήταν 1. Σόλων ο Αθηναίος, 2. Περικλής ο Κορινθίος, 3. Βίας ο Πριηνεύς, 4. Χέλων ο Λακεδαιμόνιος, 5. Κλεόβουλος ο Ρόδιος, 6. Πιπτακός ο Μυτιληναίος και 7. Θαλής ο Μιλήσιος.

Σύνδεσμος Γυναικών Ηπείρου

Ο Σύνδεσμος Γυναικών Ηπείρου, το Σάββατο 24 Ιανουαρίου 1998 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών πραγματοποιήσε την καθιερωμένη εκδήλωση "ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΑΣ". Το πλούσιο πρόγραμμα, παρουσίασε ο Άλκης Στέας, και ακούστηκαν κάλαντα από τη χορωδία του Λαογραφικού Ομίλου Αιγάλεω, τραγούδια από τους Στέλιο Μπέλο και τους καλλιτέχνες του "Ηπειρώτικου Ζαλονιού", ακούστηκαν το καταπληκτικό πολυφωνικό της Χειμάρας, χόρευε το χορευτικό του ΣΓΗ κ.α.

Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στην Ορθοδοξία της Β. Ηπείρου με ομιλία του φιλόλογου και συγγραφέα Κ. Καλογερά, ο οποίος με τις ιστορικές και τεκμηριωμένες αναφορές του στον ορθόδοξο Χριστιανισμό της Β. Ηπείρου, συγκίνησε όσους τον παρακολούθησαν.

Σύνδεσμος Ηπειρωτών Βορείων Προαστείων

Και φέτος ο Σύνδεσμος Ηπειρωτών Β. Προαστείων στην αίθουσα "Μελίνα Μερκούρη" που ευγενώς παραχώρησε στο Δήμαρχο Πεικας του Πνευματικού Κέντρου στο Ηλιακό χωριό, έκοψε την πίτα του στην Κυριακή το μεσημέρι στις 25 Γενάρη. Η συμμετοχή φέτος ήταν αισθητά μεγαλύτερη από πέρυσι, και πολλοί συμπατριώτες (αρκετοί και οι Θεοδωριανίτες) έδωσαν το παρόν, παρακολούθησαν την εκδήλωση, χόρευαν, τραγούδησαν και στο τέλος γούτταν εκτός από τη βασιλόπιτα και άλλες νόστιμες πίτες και άλλες λιχουδιές και αναψυκτικά, που προσφέρθηκαν δωρεάν από τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου.

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΑΠΟ ΤΙΣ "ΠΗΓΕΣ" ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ Πέτρου Σπ. Σκουτέλα - Αθήνα 1997

Του Γιώργου Βρέλλη

Το πρώτο του βιβλίο με τίτλο "Από τις Πηγές" των τοπικών μας παραδόσεων" κυκλοφόρησε ο Πέτρος Σκουτέλας, συν/χος του ΟΤΕ. Σελίδες 126. Έκδοση εικονογραφημένη. Η αγροτική εικόνα του εδάφους από τον Κώστα Μπαλάφα καλλιτέχνη φωτογράφου, ενώ τα σκίτσα των σελίδων φιλοτεχνήθηκαν από τη ζωγράφο Ράνια Βαρβάκη. Προλογίζει ο ίδιος.

Περιεχόμενα: Μέρος Α' Αγροτικές ασχολίες. Μέρος Β' Ηθικογραφικά. Μέρος Γ' Τα τοπικά επαγγέλματα. Μέρος Δ' Λαογραφικά. Μέρος Ε' Λεξιλόγιο. Τρεις οι άξονες ανάπτυξης, τρεις οι κύριες ενότητες, οργανικά συνδεδεμένες και με τοποχρονικό συσχετισμό ήτοι: Αγροτικά - Ηθικογραφικά - Λαογραφία.

Όριμος για την ηλικία, ξαναγυρίζει στη φύτρα του. Στο γενέθλιο τόπο που ξεκίνησε τον ηπειρωτικό ταξίδιό, νοσταλγός, προσκυνητής, ιεροφάντης της φυσιογνωμίας της μικρής πατρίδας του, πιστός τηρητής συνθηκών, εθίμων αναλλοίωτων, άγραφων νόμων, πνεύματος της παράδοσης, μνήμης και μαρτυριών.

Από τα Θεοδώριαν, την Αλπική γραφική περιοχή με την περιφάνεια των Αθαμινών, από τη βάση του λοιπόν η εξόρμηση να τιμήσει έντονα τον τόπο της καταγωγής του. Σκοπός του η ανθίωση, για να ζωντανέψουν πόθοι, καίμοι, τα πρώτα αναμνηστικά σκηνήματα, χαρές και λύπες, εκδηλώσεις, λαχάρια και προβληματισμοί στο φυσικό περιβάλλον της κοινότητας και μαζί εμπειρίες, βιώματα, επιζητήσεις, αναμνήσεις, δόμησης.

Εργασία υπεύθυνη και ευσενοειδής, 15 ετών, σηματοδότησε με σκόναση δημοσιεύματα σε εφημερίδες και περιοδικά της Ηπείρου. Άλλας στη λαϊκή αφηγηματικότητα, με ώθηση τη χρήση της δημοτικής γλώσσας.

Από την έντυπη παρουσίαση του διαφαίνεται η συλλεκτική του ματιά και το ερευνητικό πάθος, γύρω από τα λαογραφικά θέματα. Συνεπώς αρνημένη η μελέτη του σαν είναι προσανατολισμένη στην εθνική κληρονομιά, στο λαϊκό πολιτισμό, στην ιστορική αναφορά και συνέχεια του βίου της γενεάς του.

"ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΙΚΟ" ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Του ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΧΡΗΣΤΟΥ - ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Θεοδωριανίτικη πίτα - Πόρτα και... αυτή
- Κουβέντες και... αυτά - Θηλυκό όνομα (αντ.) - Ωρα χωρίς... τέλος
- Ασφαλιστικό ταμείο - Γοητευτική
- Υπόσχεση, όρκος - Πόδι, σκέλος (καθ.)
- Υφαντό - Δελιά
- Μοιάζει με κάποιον άλλο (γεν.) - Ξενοκό βραβείο χωρίς... ουρά
- 17 - Απαράτητο στον κτίστη - Βυζαντινή νότα
- Ελληνικό νησί - Πατέρας... μαρών
- Σιγά-σιγά
- Λειθαλές δέντρο (ή μωρή κοντούλα...)" τραγούδι) - Παραγωγή... αργαλείου
- Οπτασία - Πάει μαζί με τη σκούπα
- Όχι έρχεται μόνο - Ασφαλείς αγρότες - Φωνή πουλιού
- Ζώο και... παρεξηγημένο και... χωρίς κεφάλι και... χωρίς ουρά - Σύγχυση, αμηχανία
- Θεραπεύσιμα - Ποιοτικά φωνήεντα

Η ΑΥΣΗ ΤΟΥ

ΚΑΘΕΤΑ

- Αρπαγές, μικρολυστές
- Μονάδα στρατιωτικών κομάντος - Γλιτών - Εγκαταλειμμένα
- Ανύπαντρος - Επάγγελμα από τα... παλιά
- Ιταλικό ναι - Πουλιά... Θεοδωριανίτικα - Υπομνηστικό ζώο
- Γρήγορη αμαξοστοιχία - Η πιο μεγάλη αγάπη είναι της...
- Επιτρέπεται - Από το λίγο, το... μισό
- Είναι και ο ταρμάς
- Σύμφωνο - Ευθεία - Δίστι (συνδ. αρχ)
- Πουλί αξιοζήλευτο και χιλιотραγουδιέ
- Μελέω (καθ.) - Διπλά σημαίνει γρήγορα - Ευρωπαϊκή νότα
- Αντιστασιακή οργάνωση (αντ.) - Κλωστή (καθ.) - Ολόκληρη, αέκραια (καθ.)
- Αρχαίος Θεός (γεν.) - Βασίλισσα (καθ.)
- Μία από τις χαμένες μας πατρίδες - Σύμφωνο - Διπλασιαζόμενο σημαίνει λίγο-λίγο
- Αρχαίος Θεός του πολέμου - Γυναικείο ανατολίτικο όνομα

Περιγραφές μ' απλότητα και ειλικρίνεια, αμακρινίστες λεπτικά, κορινθώμενες όμως με τη σκέψη, την κρίση και το ζεστό συναίσθημα.

Αντικατοπτρίζονται στις σελίδες με γλαφυρότητα και ζωανική αναπαραστάση, απόλαυα του παρελθόντος, η φωνή του παρόντος και η εγναυμία κραυγή για την μελλοντική τύχη του ορασθίου πληθυσμού που βορβόλαι κατά τα αστικά κέντρα και αφήνει πίσω του, ερήμωση και εγκατάλειψη.

Ο Πέτρος Σκουτέλας, φανατικός τοπικιστής μας έδωσε ένα κείμενο με αναγνωρισμένη τη λαογνωστική αξία, τη φυσιολατρεία, την πατριδολατρεία, τη φυσική διαβίωση. Μια σημαντική πνευματικότητα συγκολλητή, μια έγχρωμη και τρισδιάστατη φωτογράφιση του χωριού του.

Συναρπαστικό ανάγνωσμα, ιερόπρεπο του τοπολατρισμού και της ιστορικής περιήγησης που υπογοαμίζει την καταγραφή σωτήρια και διδασκαλική.

Συνέπτης στην ξενάγηση, σε καταπιάνει και σε κάνει και σένα γηγενή, δίνοντας μας ξεδιαλυμένα τα πράγματα στο έντονο φως των πατριωτικών του συναίσθημάτων.

Η δική του προσωπική ιστορία αλληλένδετη και ομολογική με της ιδιαίτερης πατρίδας του, χάρισε στην ιστορική της υπόσταση ένα πόνημα, ανάδυση ψυχής και καρδιάς, πιασμένα ευσταθίας και συγκινήσεων. Ένα εγκόλπιο και φυλαχτό για τους επερχόμενους.

Γενιές που διάβηκαν, γενιές που ζούνε, γενιές που θα 'ρθουν, το βιβλίο θα τόχουν προσκύνημα της μνήμης και της σύγχρονης επικαιρότητας με τους λιγοστούς σήμερα κατοίκους, που μένουν πεισματικά προσκολλημένοι

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αθήνα 1η Φεβρουαρίου 1998
ΠΡΟΣ: Την Αδελφότητα Θεο-
δωριανών Άρτας
Υπεύθυνο έκδοσης
Εφημερίδας "ΤΑ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ"

Ο κ. Στάμος Δημήτριος μου προσέφερε ευγενώς την Εφημερίδα της Αδελφότητάς σας με τον τίτλο "ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ" - αριθμ. Φύλλου 278, Νοέμβριος, Δεκέμβριος 1997 - και τον ευχαριστώ θερμά.

Είναι ωραιότατο τοπικό έντυπο που εκδίδεται ανά δίμηνο. Απλή, καθαρή και ρέουσα η γλώσσα του. Ήρεμος και μεστός ο λόγος του. Γλαφυρό το ύφος του. Καλογραμμένα τα κείμενά του, με εκφραστική ευχέρεια και πληρότητα διατύπωσης.

Εκδίδεται επί 24 χρόνια συνεχώς. Αυτό και μόνο το γεγονός με υποχρεώνει να σας εκφράσω τα συγχαρητήριά μου, δεδομένου ότι γι' αυτή τη δουλειά απαιτούνται και χρόνος πολυς και μόχθος αρκετός και χρήματα όχι λίγα για την αντιμετώπιση των δαπανών.

Σ' αυτό περιέχονται πολλά θέματα: επίκαιρα επετειακά, κοινωνικά, πληροφορίες, σχετικά με εκδηλώσεις σας για να τιμηθούν πρόσωπα και γεγονότα και με τη λύση προβλημάτων της περιοχής σας, επιστολές και χαιρετιστήρια μηνύματα, ανακοινώσεις δραστηριοτήτων σας για προβολή του τόπου σας και για εκτέλεση έργων δημιουργίας καλύτερης ποιότητας ζωής, παραδόσεις, παλιά ενθυμήματα, παρατηρήσεις, αφιερώματα κ.ά.

Αποτελεί τη φωνή του χωριού "ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ" και παρέχει πληροφορίες, παρουσιάζει ενδιαφέρον για μελέτη, προκαλεί ευάρεστα συναισθήματα, δίνει πνευματική χαρά, προσφέρει απόλαυση.

Θαυμάσιες όλες οι πνευματικές καταθέσεις των συνεργατών σας. Διαφαίνεται ένας σεβασμός προς τους αναγνώστες-δέκτες, αλλά και αγάπη και μεράκι για το επιτελούμενο έργο σας.

Κάνετε πολύ καλή δουλειά και είναι επαιτητή η προσπάθειά σας. Παρακαλώ να δεχτείτε τα λίγα και ταπεινά λόγια μου ως έκφραση της αγάπης μου, και μαζί τα θερμά, τα θερμότερα συγχαρητήριά μου.

Με εξαιρετική τιμή
Κώστας Λάζος
Υπεύθυνος για τη σύνταξη
και την επιμέλεια της ύλης
της Εφημερίδας "ΤΟ
ΣΤΕΝΩΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ"
Κρέσνας 68 - 11363 ΑΘΗΝΑ
- Τηλ.: 8820.858

Σας περιμένουμε όλους στην Γ. Σ και στο κόψιμο της πίτας της Αδελφότητας την Τετάρτη 18 Μαρτίου 1998 το απόγευμα στη μεγάλη αίθουσα της Πανηπειρωτικής (Κλεισθένους 15, 7ος όροφος).

Του ΒΑΣΙΛΗ ΜΑΚΡΥΘΑΝΑΣΗ

Η Ήπειρος είναι το φτωχότερο τμήμα της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) από άποψης οικονομίας και ανάπτυξης. Τούτο προφανώς οφείλεται στην εγκατάλειψή της, εδώ και πολλά χρόνια πριν, από την κρατική μέριμνα. Καμιά κυβέρνηση και κανένας πολιτικός φορέας δε σκέφτηκε σοβαρά, δεν προγραμματίισε σωστά και δεν διέθεσε αυτά που έπρεπε για την ανάπτυξη και την προκοπή αυτής της γωνιάς της πατρίδας μας.

Οι Ηπειρώτες αγωνιζόμενοι σκληρά, δημιούργησαν στο εξωτερικό μεγάλες, κατά το παρελθόν, περιουσίες τις οποίες οι περισσότεροι αφιέρωσαν σε μια πόλη, την πόλη σύμβολο του Ελληνισμού, την Αθήνα, την οποία πολλοί από αυτούς δεν είχαν δει ποτέ στη ζωή τους.

Αποτελεί μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία, μια πρωτεύουσα να οφείλει το σύνολο σχεδόν των σημαντικών και μάλιστα καλαίσθητων κτηρίων της, στην ευγενή προσφορά μερικών γενναϊδωρων Ηπειρωτών, των Εθνικών μας Ευεργετών.

Η πολιτεία, όμως, δεν έπραξε ποτέ, ούτε και σήμερα, το οφειλόμενο προς την Ήπειρο και τους Ηπειρώτες καθήκον της.

Στο λεκανοπέδιο της Αττικής ζουν και εργάζονται περισσότεροι από 400.000 απόδημοι Ηπειρώτες που είναι οργανωμένοι στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας (Π.Σ.Ε.) μέσω 400 Αδελφοτήτων και 15 Ομοσπονδιών με πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα. Λειτουργούν περισσότερα από 70 ερασιτεχνικά μουσικοχορευτικά συγκροτήματα με περισσότερα από 4.000 μέ-

Η ΣΤΕΓΗ
ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ

λη. Πραγματοποιούνται εκδηλώσεις οι οποίες αναβιώνουν την παράδοση, τη μελετούν, την προβάλλουν και τη διδάσκουν στις νέες γενιές. Τιμούνται και γιορτάζονται τοπικά ιστορικά γεγονότα μεγάλης αξίας και γίνονται έτσι πνευματική τροφή, με την οποία πρέπει, απαραίτητα, να τρέφονται και να γαλουχούνται οι ψυχές των παιδιών μας, για να διατηρήσουμε μια Ελλάδα υπερήφανη και γνωστή στους Έλληνες.

Πάγιο αίτημα των αποδήμων Ηπειρωτών ήταν και είναι η απόκτηση μιας σύγχρονης "ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ" και για το λόγο αυτό εδώ και πολλά χρόνια η Π.Σ.Ε. επίμονα ζητά από το Ελληνικό Δημόσιο την παραχώρηση ενός κατάλληλου κτιρίου ή ενός οικοπέδου, για να κτιστεί το "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ" στην Αθήνα, το οποίο θα αποτελέσει την κιβωτό διάσωσης της ιδιαίτερα πλούσιας πολιτιστικής παράδοσης και εθνικής προσφοράς της Ηπείρου, αλλά και έκφρασης ευγνωμοσύνης από την Πολιτεία προς τους Μεγάλους Εθνικούς Ευεργέτες από την Ήπειρο.

Αυτό το αίτημα φάνηκε πριν ενάμισι χρόνο ότι οδηγείτο σε αίσιο τέλος. Με σχετική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Εθνικής Οικονομίας ανακοινώθηκε ότι παραχωρήθηκε σχετικό οικόπεδο στο Μαρούσι στην Π.Σ.Ε.

Κατά περίεργο όμως τρόπο σήμερα από την Κτηματική Εταιρεία του Δημο-

σίου έγιναν γνωστά προς την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας τα παρακάτω: α) Οτι θα πρέπει να καταβληθεί από την Π.Σ.Ε. το ποσό των 50.000.000 δρχ., ως συμβολικό τίμημα για να γίνει η παραχώρηση, και β) Οτι θα πρέπει η αποπεράτωση των σχετικών εργασιών οικοδόμησης να έχει ολοκληρωθεί σε χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών, σε μια περιοχή, που δεν υπάρχουν ακόμη ούτε όροι δόμησης.

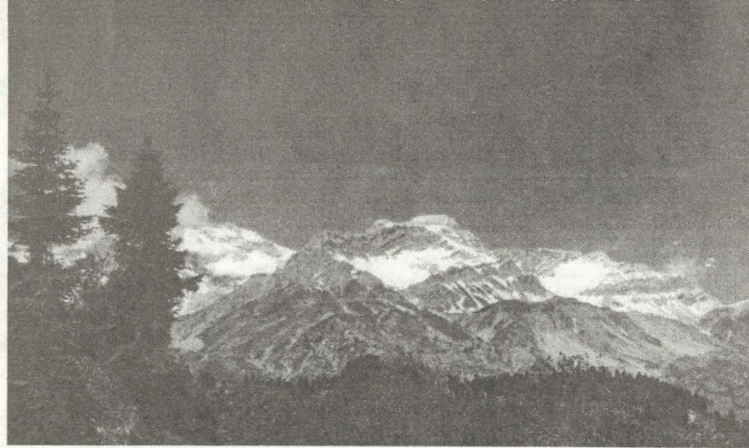
Είναι, προφανώς, τα παραπάνω περίεργα, εξοργιστικά και προκλητικά για την Π.Σ.Ε., τους απανταχού απόδημους Ηπειρώτες και όλη την Ήπειρο και βεβαίως όλοι τους είναι ιδιαίτερα εξοργισμένοι και αγανακτισμένοι για τη μεταχείριση αυτή και τον πρωτοφανή εμπαιγμό.

Για την ιστορία η αντίδραση της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ υπήρξε ψύχραιμη, μεθοδική και θα συνεχιστεί κλιμακούμενη μέχρι τελικής δικαίωσης.

Γι' αυτό έχουν χρέος όλοι οι Ηπειρώτες βουλευτές, ανεξαρτήτως κομμάτων και οι υπουργοί που ιδιαίτερα θέλονται να αντιδράσουν αποτελεσματικά για μια δίκαιη και στέρεα λύση, η οποία πιστεύουμε πως μέσα από νομοθετική ρύθμιση του θέματος θα επιτευχθεί, ώστε να παραχωρηθεί δωρεάν και χωρίς κανένα όρο το παραπάνω οικόπεδο στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας για να κτίσει το "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΟ".

Ακόμη και ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας οφείλει να παρέμβει ώστε να αποτρέψει τελικά ενέργειες, οι οποίες θίγουν το δημόσιο αίσθημα και ενισχύουν την αφερεγγυότητα του κράτους.

Τα πανέμορφα βουνά της Κωστηλάτας χιονισμένα.

Ο χορός της «Κωστηλάτας»

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός του Πολιτιστικού Συλλόγου «Κωστηλάτα», την Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου στο όμορφο νέο κέντρο διασκέδασης «ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ», στη Λιμίνη.

Ήταν μια καλή ευκαιρία να συναντηθούν οι Θεοδωριανίτες - συγγενείς που βλέπονται ελάχιστα φορές το χρόνο και φίλοι της Κωστηλάτας, όπου ανταλλάξαν ευχές και συνδιασκέδασαν μέχρι τις πρωινές ώρες του Σαββάτου, κρατώντας τους συντροφιά η λαϊκή ορχήστρα του κέντρου και η δημοτική με κλαρίνα από τον Αρίστο Ζαγόρα και τραγούδι από το Νίκο Τομαρά.

Στο χορό της «Κωστηλάτας» παραβρέθηκαν και τίμησαν με την παρουσίας τους ο βουλευτής Άρτας Δημήτρης Κοσυβάκης, ο νομάρχης Χρήστος Παπαγεωργίου, ο διευθυντής της ΔΟΥ Β. Γιάπρος,

Παρών φυσικά και ο πρόεδρος του χωριού κ. Γιώργος Λάππας. Έντονη αυτή τη φορά ήταν και η παρουσία της νεολαίας από το χορευτικό του Συλλόγου και όχι μόνο.

Ο καλός διοργανωτής και πρόεδρος του Συλλόγου Πάννης Παπαγιάννης με πολλή προσοχή και ενδιαφέρον και με τη βοήθεια του ΔΣ κατάφερε ώστε να επιτύχει ο χορός.

Μετά τον χαιρετισμό που απηύθυνε στους παρευρισκόμενους άνοιξε ο χορός με την παραδοσιακή Κωστηλάτα από το ΔΣ του Συλλόγου και τον πρόεδρο του χωριού. Στο χορό συμμετείχαν γνωστοί και φίλοι της «Κωστηλάτας», που χόρεψαν με την ψυχή τους.

Στην καθιερωμένη λαχειοφόρο αγορά κληρώθηκαν δώρα που προσέφεραν οι καταστηματαρχές της Άρτας.

ΣΟΦΙΑ ΝΑΚΗ - ΚΑΣΕΛΟΥΡΗ

Νέο μέλος στο ΔΣ
της Αδελφότητας

Μετά την αποχώρηση του συμβούλου Δημ. Παγώνη, τη θέση του κατέλαβε ο πρώτος αναπληρωματικός σύμβουλος Λευτέρης Σκουτέλας.

Θυμίζουμε για άλλη μια φορά τα τηλέφωνα όλων των μελών του Δ.Σ. μας, όπου μπορείτε όλοι σας να επικοινωνείτε για κάθε θέμα που αφορά την Αδελφότητα, το χωριό μας ή την εφημερίδα μας.

Περιμένουμε να μας στέλνετε συνεργασίες σας για δημοσίευση, κοινωνικά, άλλες ειδήσεις που θεωρείτε ότι μπορούν να δημοσιευθούν στην εφημερίδα μας, παλιές φωτογραφίες που χρέος έχουμε να διαφυλάσσουμε και να τις προβάλλουμε.

Ακόμη περιμένουμε τις υποδείξεις σας αλλά και τις κριτικές σας.

Γράψτε λοιπόν ή επικοινωνήστε μαζί μας στα τηλέφωνα:

Μαρία Νάκη-Αποστόλου πρόεδρος 82.18.316 - 62.08.851

Βασίλης Μακρυθανάσης αντιπρόεδρος 32.51.092

Αλεξάνδρα Λακοπούλου γεν. γραμματέας 2917131

Σταύρος Σκουτέλας ταμίας 92.37.020

Κατερίνα Παπατζίκου ειδ. γραμματέας 3452136

Γιάννης Τάτοσης 8237607

Γιάννης Παπατζίκας 2237011

Αγνή Παπαγιάννη 7712053

Λευτέρης Σκουτέλας 3243509

Πώς μπορείτε να
σπουδάσετε ή να
εργαστείτε σε χώρες
της Ευρωπαϊκής
Ένωσης

"Έχετε το δικαίωμα να γνωρίζετε και να ακουστείτε". Αυτό είναι το μήνυμα που απευθύνουν στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στα πλαίσια του "Προγράμματος Πληροφόρησης για τον Ευρωπαϊκό Πολίτη".

Στόχος της σχετικής διαφημιστικής καμπάνιας σε κάθε κράτος μέλος είναι να ενημερωθούν οι πολίτες για τις διαθέσιμες πληροφορίες και να δημιουργηθεί σχετικό ενδιαφέρον.

Στη διαφήμιση περιλαμβάνεται ήδη δωρεάν αριθμός τηλεφώνου (00800-3212254) απ' όπου οι ενδιαφερόμενοι μπορούν απαντώντας να πάρουν οποιαδήποτε πληροφορία στη γλώσσα τους.

Ακόμα προβλέπεται στο άμεσο μέλλον να λειτουργήσει ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail) στο Internet και στη διεύθυνση (http://citizens.eu.int).

Οδηγοί πολίτη
Επίσης έχουν εκδοθεί ήδη δύο οδηγοί για τους "Πολίτες της Ευρώπης". Ο πρώτος έχει τίτλο "Παιδεία, κατάρτιση, έρευνα σε μια άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

Ο δεύτερος αυτός περιγράφει συνοπτικά τα δικαιώματα των υπηκόων ενός κράτους μέλους της Ε.Ε. που σπουδάζουν (καταρτίζονται επαγγελματικά, ασκούν ερευνητικές δραστηριότητες) ή επιθυμούν να σπουδάσουν σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης.

Ο δεύτερος έχει τίτλο "Το δικαίωμα εργασίας σε μια άλλη χώρα της Ε.Ε." και περιγράφει τα δικαιώματα των υπηκόων ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., οι οποίοι εργάζονται ή επιθυμούν να εργαστούν σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης.

Οι οδηγοί αυτοί διατίθενται δωρεάν από το Γραφείο Ενημέρωσης του Πολίτη κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.